

DE ALUMNUS ALS TROETELDIER / **CARNAVAL IS HEILIG** /
COLLEGEVOORZITTER HOUDT NIET VAN MIDDELMAAT
/ **KRATJE BIER VOOR EEN BANK IN DE ZUIDKANTINE**

nummer 06 / jaargang 13 / 31 januari 2013

WOX

Onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen

Knuffelgraffiti

Vacature receptioniste

De werkgever

Sinds onze oprichting in 1988 is Orient Plaza uitgegroeid tot het grootste Aziatische restaurant-complex van Europa en hebben wij een reputatie opgebouwd als authentiek Aziatisch restaurant, voor meer info: www.orientplaza.com

Functieomschrijving

In de functie van receptioniste ben je het visitekaartje van Orient Plaza. Je hebt verschillende organisatorische werkzaamheden en houdt overzicht van alle reserveringen. Ook ben je het aanspreekpunt voor vragen over het restaurant.

Functie-eisen

- Ten minste HBO werk- en denkniveau
- Uitstekende commerciële vaardigheden
- Positief en enthousiast
- Representatief
- Uitstekende beheersing van de Nederlandse en Engelse taal in woord en schrift
- Flexibel en stressbestendig
- Affiniteit met de oosterse cultuur is een pré
- Sterk organisatorisch vermogen

Meer weten? Mail naar personeelszaken@orientplaza.com

Directeur Personeelsvereniging Radboud (0,6 fte)

PV Radboud is de personeelsvereniging voor alle medewerkers, postactieven en oud-medewerkers van de RU en het UMCN. Als directeur bent u verantwoordelijk voor de bedrijfsvoering en de communicatie van de Personeelsvereniging. U geeft leiding aan het managementteam (MT) en aan het bureau ledenadministratie.

Meer informatie: www.ru.nl/vacatures

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek

reserveringsbureau@fb.ru.nl

of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendael

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

facultyclub@fb.ru.nl

of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen

Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen

Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen

Tel. 024-3817161

Ben jij tussen de 15 en 24 jaar en schrijf je? Stuur je tekst voor 1 april 2013 in via www.writenow.nu en maak kans op een MacBook t.w.v. €1.500,-, een schrijfcontract of een publicatie in Metro Vlaanderen.

Afstudeerbordel of promotiefeest?

Valdin maakt van uw borrel of receptie een groot succes!

Lekker hapje eten?

Keuzemenu's vanaf € 19,50 p.p.

Uitgebreide à la carte kaart

Koud/warm buffetten

Kijk op www.valdin.nl voor de mogelijkheden. Of kom een keer langs!

Van Peltlaan 4 | 6533 ZM | Nijmegen
T 024-3556902 | info@valdin.nl

Taal
verbindt.

Voorjaarstrainingen 2013

Vanaf 25 februari

- 14 talen
o.a. Chinees, Spaans, Zweeds en Nederlands voor anderstaligen
- Communicatietrainingen
o.a. Prezi Presentations en Mind Mapping

WWW.RADBODINTOLANGUAGES.NL

Radboud in'to Languages

Expertisecentrum voor taal en communicatie van de Radboud Universiteit Nijmegen

VOX NR. 1 01/2013 INHOUD

P.12 / **REPORTAGE** / Nachtje graffiti spuiten met Het Broodzaksluitinkje

P.18 / **CARNAVALSVIERDERS** / 'Liep ik daar met een bloemkool op mijn hoofd'

P.26 / **INTERVIEW** / De wittebroodsweken van Gerard Meijer zijn voorbij

P.32 / **ALUMNIBELEID** / Koester je afgestudeerden

EN VERDER / P.4 / **NIEUWSFOTO I** / P.6 / **DIT WAS JANUARI** / P.7 / **OVER DE SCHUTTING** / P.8 / **OPINIE** / P.16 / **KAMERGEHEIMEN** / P.25 / **DE KWESTIE** / P.30 / **TERUGBLIK GOEDE VOORNEMENS** / P.36 / **CULTUUR** / P.38 / **VOX CAMPUS** / P.40 / **BLIND DATE**

'KINDEREN DIE VEEL RECLAME ZIEN, HEBBEN EEN MATERIALISTISCHER LEVENSHOUDING'

Het Onderzoek / P. 22

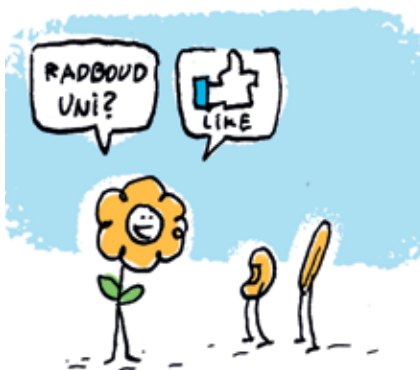
P.12

P.18

P.26

P.32

Foto cover: Bert Beelen

RE DAC TIO NEEL

MEER LIEFDE

Pas jaren na mijn afstuderen kwam ik erachter dat ik er ook één was: een alumnus. Dacht altijd dat Radboud-alumni een soort vrij-metselaarsachtig elitecorps vormden. Mannen met een scheiding in het haar en een glas cognac in de hand. Ik kreeg wel eens zo'n strenge brief met universiteitslogo in de bus. Met de vraag of ik naar een bijeenkomst kwam. Als afgestudeerd antropoloog in dienst van een regionaal dagblad voelde ik me niet aangesproken. Ik was gewoon een oud-student. Dat ik nooit reageerde wil niet zeggen dat ik geen band had met de universiteit. Integendeel. In de Thomas van Aquinostraat flirtte ik met mijn latere vriendje, in de socio-kantine legde ik de bodem voor blijvende vriendschappen. Fotoboeken vol fijne RU-herinneringen. En toen viel opeens het kwartje dat alumnus gewoon oud-student betekent. Faculteiten zitten nu met de handen in het haar. Hoe moeten ze ons erbij houden? Ik zeg: lees het artikel op pagina 12. Maak het spannend, spuit het op de muren. Kom dichterbij en houd van ons. Meer liefde!

Annemarie Haverkamp
hoofdredacteur

 www.facebook.com/voxweb.nl

 @voxnieuws

IJSPRET

De leden van studentenschaatsvereniging Lacustris waren een weekje in Italië op trainingskamp toen de vorst Nederland in zijn greep kreeg. Maar ze waren op tijd terug en kozen de

mooiste dag om over het ijs van de Oude Waal te glijden: donderdag 24 januari. Een strakblauwe lucht, nauwelijks wind. Drie dagen later zou de dooi inzetten. Foto: Erik van 't Hullenaar

DIT WAS JANUARI

VOLGENS PAUL VAN DEN BROEK

Het was niet heel herkenbaar als primeur, maar toch: dit jaar werd voor de eerste keer de nieuwjaarsrede uitgesproken door een collegevoorzitter die ook in Nijmegen heeft gestudeerd. De vier voorgangers van Gerard Meijer – want over hem spreken we – genoten hun opleidingen in Utrecht, Aken, opnieuw Utrecht en in Delft/Rotterdam. Helemaal niks mis mee en de betrokkenheid van dit kwartet bij de Nijmeegse universiteit was er niet minder om. Maar toch. Het alumni-beleid genoot nooit hun warmste aandacht. Eigenlijk was van beleid nauwelijks sprake, tenminste: niet namens de universiteit.

Er zijn weliswaar reünistenkringen, faculteiten, opleidingen en studentenverenigingen die in meer of mindere mate dingen organiseren om de afgestudeerden aan zich te binden, maar wat wil de universiteit eigenlijk met haar alumni? Een band smeden of ook financiële steun vragen? Wat betekent de slogan dat het alumni-beleid al begint in de studententijd? En wat hebben we over voor een goede relatie? Goed, er is jaarlijks een alumnidag en elk kwartaal verschijnt alumni-blad *Radboud Magazine*, naast andere extraatjes voor de afgestudeerden die 'Vriend van de Radboud' zijn geworden. Maar kijk even mee naar de cijfers: de alumnidag trok de laatste keer ruim zeventienhonderd bezoekers, het aan-

tal vrienden bedraagt zo'n vijftienduizend. Cijfers die beide weliswaar gestaag stijgen, maar toch bleekjes afsteken bij de enorme vijver van iets meer dan zeventigduizend traceerbare Nijmeegse alumni die nog onder ons zijn. Hoe Gerard Meijer in die vijver beroering gaat brengen moet nog blijken. In elk geval verklaarde hij de alumni als speerpunt van zijn beleid, want de Nijmeegse universiteit heeft ambassadeurs nodig en die rol kunnen alumni volgens hem prima vervullen. Hij is vriend van de Radboud voor het leven, een status die je niet zomaar bereikt. De gewone sterveling studeert af, krijgt een jaar lang gratis het pakket dat hoort bij de vriendenstatus en kan die status omzetten in een echte vriendschap tegen betaling van jaarlijks 24 euro. Alumni-beleid is een kwestie van lange adem, maar wat de universiteit nú al kan doen is dat rare prijskaartje afschaffen. De inkomsten zijn even gering als de drempel hoog is. Nieuw beleid: iedereen die afstudeert is vriend, met terugwerkende kracht (tenzij de alumnus daar geen prijs op stelt) en onder voorwaarde dat de vriend elk jaar zijn contactgegevens ververst. Voor je het weet ben je zeventigduizend vrienden rijker. Dat kost een lieve duit, maar besef dan dat één vriendschap al onbetaalbaar is.

Twee. Dat is het aantal RU-studenten dat sinds deze maand deel uitmaakt van Provinciale Staten. Masterstudent politicologie Wouter Saes (D66) is sinds 2011 officieel Statenlid, Peter Kerris (PvdA) is eind januari beëdigd. Kerris is de tijdelijke opvolger van Anna-Lena Hedin, die met zwangerschapsverlof is gegaan.

Wat moeten deze studenten in de Staten? Is dat niet de bestuurslaag voor mopperende pensionado's? We vroegen het Kerris. "Het beeld van Provinciale Staten is inderdaad een grijze bestuurslaag. Ik vind dat er ook jonge mensen in moeten, daarom heb ik me kandidaat gesteld." Wat we van hem mogen verwachten? "Ik ga jongeren opzoeken. Niet alleen op de universiteit, ook in buurtcentra."

BOVEN HET MAAIVELD

Merijn van Haren

Je telt als nieuwe, Nederlandse band pas mee als je op Noorderslag hebt gestaan. Óf in De Wereld Draait Door (DWDD). Het overkwam de Nijmeegse rockband Navarone allebei in amper een week. Zanger (en geschiedenisstudent, voorheen aan de RU, nu aan de HAN) Merijn van Haren is dolblij. "Noorderslag was een hoogtepunt. Nederland 3 maakte opnames, waarmee we ons debuut op de Nederlandse tv hadden." Een paar dagen later stond de vijfkoppige band in DWDD. "Heel spannend, want ik had een keelontsteking, maar het ging goed. Matthijs van Nieuwkerk was enorm enthousiast. Ali B, die tafelheer was, ook. Hij zei: 'Dit is helemaal niet mijn muziek, maar ik vind het zó vet. Dat kan maar één ding betekenen: dat het écht goed is.'" Noorderslag en DWDD hebben de band bepaald geen windeieren gelegd. "Men zegt: Noorderslag kan je maken of breken. Dat lijkt te kloppen: als je het goed hebt gedaan, dan levert dat enorm veel op. Zeker in combinatie met een optreden in DWDD. Er zijn heel veel nieuwe optredens geboekt, onder andere op Paaspop. Echt te gek!"

GETWEET

Tijke Eijkemans @TEij88
Geweldige koningin
Beatrix gaat gemist worden

OUD NIEUWS

VOOR NIEUW NIEUWS: GA NAAR VOXWEB.NL

MEER LIEFDE, OOK IN DE UB

Ware liefde vinden tussen een stoffige stapel boeken. Het plot van menig film. Maar zeg nu eerlijk: zo makkelijk als het lijkt in films – zowel de respectabele soort als die van bedenkelijk allooi – is het niet. Hoe kom je in contact met die leuke jongen met de groene trui? Simpel. Surf even naar Facebook, zet een berichtje op de pagina Gespot: UB RU, *and then we wait*. Deze koppelpagina heeft inmiddels ruim 6.500 likes, dus gereede kans dat Groene-Trui-Guy er ook tussen zit.

SPORTGALA IN DE BINNENSTAD

Eens per jaar dan is er een bal, een groot boere... eh, sorry. Een Pavlov-reactie, carnaval komt er weer aan. Wat ook eens per jaar voorbij komt, is het Sportgala van de studentensportkoepel NSSR. Dat werd dit jaar op 16 januari groots aangepakt: een feest in de binnenstad, dresscode black tie. Het was druk en gezellig en dat is de organisatie goed bevallen. NSSR-voorzitter Lisa Zijm: "We zijn heel tevreden. Leuk ook om te zien dat iedereen de moeite heeft genomen zich op te doffen."

EN JE KUNT OVER WATER LOPEN. TSJAKKA!

Altijd al over water willen lopen? Dankzij een vinding van scheikundigen Alan Rowan en Paul Kouwer wordt het mogelijk, zij het dat er voorlopig nog een fiks prijskaartje aan zal hangen. Rowan en Kouwer hebben een stofje gevonden waardoor vloeistof zodra het warm wordt in een gel verandert. Als je die gel vervolgens in de koeling zet, wordt het weer vloeistof. Rowan ziet allerlei praktische toepassingen. "Denk aan het behandelen van een wond. Je kunt daar wat van onze stof op spuiten die een pleister wordt. Het mooie is dat het wondvocht door kleine gaatjes in de structuur wel naar buiten kan, maar er kunnen geen bacteriën naar binnen."

FIETSPARKEERPLEKKENPROBLEMATIEK

Fietsparkeerplekkenproblematiek. Het is en blijft een mooi Wordfeud-woord. Een test aan het begin van het jaar wees uit dat de meest centrale stallingen vaak vol staan, terwijl de stallingen die meer in de periferie zitten amper worden gebruikt. Maar gelukkig: het probleem heeft de aandacht. Het Universitair Vastgoedbedrijf geeft bijvoorbeeld aan dat de buitenstalling bij het Erasmusgebouw wordt uitgebreid.

STADSDICHTER IS OOK SURVEILLANT

Marijke Hanegraaf (1946) is op donderdag 31 januari officieel aangesteld als de nieuwe stadsdichter van Nijmegen. Misschien kent de gemiddelde student haar wel, zij het in een andere rol: Hanegraaf is ook tentamensurveillant. Kunnen we gedichten verwachten over – bijvoorbeeld – tentamenstress? "Misschien. Mijn gedachten zijn nu vooral in het centrum, maar dat kan ook zo weer veranderen."

WAARVAN AKTE

"Ik denk niet dat ik nog dezelfde wilde ideeën krijg als tien jaar geleden. Ook als oudere wetenschapper houd je je nut wel, je kunt jongeren leren hoe het moet, overzichtsartikelen schrijven. Maar zo'n flits van: hee, zó zit dat! Die wordt zeldzaam."

Ap Dijksterhuis (44), hoogleraar Sociale en Cultuurpsychologie, filosofeert in *Elsevier* over de gebreken van het ouder worden.

OVER DE SCHUTTING

Waar andere hoger onderwijsmedia zoal over schrijven

Herinnert u zich Johanna nog? U weet wel, die bultrug waar iedereen zich een paar dagen heel druk om maakte. Waar is ze eigenlijk gebleven? Het Leidse universitaire weekblad *Mare* heeft het antwoord: 'in de zogeheten maceratierruimte van Naturalis'. Daar ligt het karkas, in een bak water van 40 graden celsius. Bacteriën eten de vleesresten van de botten, die vervolgens worden tentoongesteld. *Resource*, het blad van Wageningen Universiteit, organiseert al jaren een Teacher of the Year-verkiezing. De vijf finalisten komen aan het woord en verklappen hun geheim aan de buitenwereld. Wat we kunnen leren van de beste docenten van de WUR? Wees actueel. Bio-chemist Dolf Weijers: "Je kunt een lesboek doorwerken, maar ook

een recent wetenschappelijk artikel, zodat studenten actuele inzichten krijgen in een onderwerp." Ute Sass-Klaassen, universitair docent bos-ecologie en bos-beheer is het daarmee eens, maar toept ook over: de energie die je er als docent insteekt, krijg je terug. Ze eist van haar studenten dat ze na een excursie een persoonlijk verslag schrijven. Sass-Klaassen: "Al die verslagen kijk ik na en ze krijgen allemaal persoonlijke feedback. Daar gaat veel tijd in zitten, maar dat is het ook echt waard. [...] Als studenten merken dat je echt om ze geeft, zijn ze ook geïnspireerder en gemotiveerder om hard te werken." Voor hoogleraar Cel-biologie Huub Savelkoul is het duidelijk: onderwijs geven is geen vervelend taakje, het is misschien wel het meest essentiële deel van het takenpakket. Savelkoul: "Je bent niet voor niets hoogleraar, geen 'hoogonderzoeker'. Onderwijs hoort binnen de universiteit op nummer één te staan." Sluiten we af met een bericht uit *Ad Valvas* (VU). De redactie heeft treurig nieuws. De consequenties van de bezuinigingen worden in Amsterdam pijnlijk duidelijk. Tachtig medewerkers van ondersteunende diensten (zoals de bibliotheken en IT-afdeling) zijn er per brief van op de hoogte gebracht dat hun functie 'boventallig' wordt verklaard – nette, afstandelijke taal, omdat 'je hoofd ligt op het blok' zo onsympathiek klinkt. In april wordt helder welke medewerkers definitief worden ontslagen.

INGEZONDEN

OVER ONLINE COLLEGES, WERKPLEKKEN IN DE REFTER EN DE ZIN VAN ZINGEVING

CONSERVATIEVE ANGST

Nu bijna drie jaar geleden schreef ik voor Vox een artikel over de universiteit in 2030. Aanleiding was een onderwijsdag over het gebruik van internet, maar vooral de introductie van de iPad die boeken zou doen vergeten. Natuurlijk was het artikel grotendeels luchtfietsserij, zoals films uit de jaren tachtig over 2013. Toch speelt één element uit het artikel nu al: online colleges. Hoogleraar Jan Derksen hield een pleidooi voor het fenomeen wat direct leidde tot een ferm 'nee' uit het bestuursgebouw. Daar had ik in 2010 al op gerekend, want conservatisme is de Radboud Universiteit niet vreemd. Toch gaat de universiteit met dit 'nee' lijnrecht in tegen haar eigen principes. Een universiteit die de mond vol heeft van studeren in het buitenland en van meespelen op het internationale veld sluit de deuren voor de buitenwereld. Deuren met ramen waarop posters voor Open Access hangen. Het omarmen van voor iedereen toegankelijke online hoorcolleges biedt niet alleen de kans voor buitenlanders om te delen in de klasse die de Nijmeegse universiteit heeft, het geeft Nijmeegse studenten ook de mogelijkheid om in de eigen collegezaal lessen van Nobelprijswinnaars aan Harvard (waar online colleges de normaalste zaak van de wereld zijn), Princeton of Berlijn te volgen. Zet er een Nijmeegse docent bij om vragen te beantwoorden en het college na te bespreken en je hebt geweldige lesstof. Zonder dat de Nijmeegse werkgelegenheid in gevaar komt (de onuitsproken

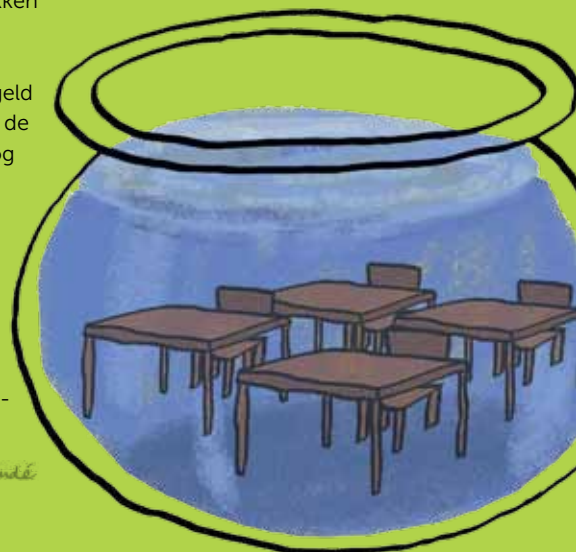
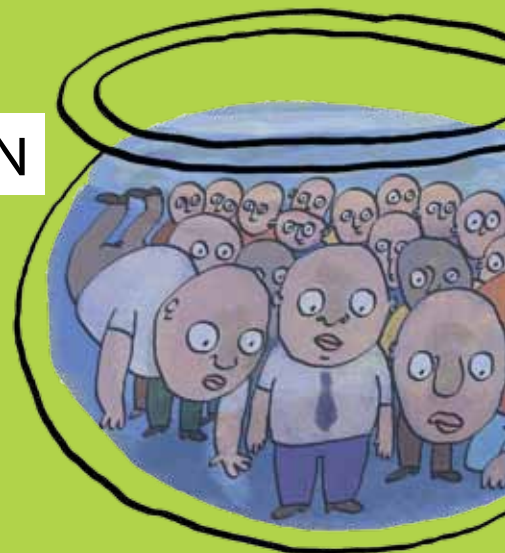
grote angst bij online colleges) en zonder dat de studenten wegblijven van de campus. Want niemand, ook Derksen niet, pleit voor online werkcolleges. Maar goed. Helaas zal de voorspelling uit 2010 waarschijnlijk uit gaan komen en zal er nog tot 2030 worden gebakkeleid over online colleges. Dan zal 2013 bekend staan als het jaar dat de RU haar achterhoedegevecht begon. *Alex van der Hulst, journalist en oud-medewerker Vox*

FLEXIBELE WERKPLEKKEN

Studeren van negen tot vijf? Was het maar waar. Je brengt slechts een klein deel van je tijd door in een collegezaal, studeren moet je toch vooral zelf doen. En dat doe je wanneer het jou uitkomt. Een universiteit moet daar op ingericht zijn. Dit houdt in dat er ruime openingstijden, voldoende voorzieningen op de campus en goede werkplekken zijn. Stille-, computer- en laptopwerkplekken zijn belangrijk voor de individuele student, evenals groepsworkplekken waar gepraat mag worden. Volgens studenten zijn die plekken er niet of onvoldoende. Een bezwaar tegen nieuwe werkplekken is dat ze veel geld kosten. Maar dat hoeft niet: de universiteit kan namelijk (nog beter) gebruik maken van bestaande faciliteiten. Met wat kleine aanpassingen kunnen heel veel extra werkplekken gecreëerd worden. Om te beginnen in de Refter, een grote ruimte waar het in de lunch-

pauze smoordruk is. Buiten lunchtijd is het vooral een lege ruimte. Met een aantal stopcontacten bij de tafels heb je zomaar een heleboel groepsworkplekken erbij. In de pauze word je niet geacht te studeren in de Refter, maar op dat moment zou je juist goed terecht kunnen in een onderwijsruimte. Waarom kunnen studenten alleen een zaaltje reserveren namens een vereniging? Ook in tentamenperiodes staan onderwijsruimtes vaak leeg en puilt de bibliotheek uit. In principe zijn er werkplekken voldoende, maar de behoefte van de student wisselt naar gelang het ritme van het semester. Flexibeler gebruik maken van ruimtes lijkt een passende oplossing voor dit probleem.

Merle Bonefaas, lid van studentenfractie AKKUraat

BRIEFVEN

**ZELF EEN OPINIE
INSTUREN KAN OOK
MAIL 'M NAAR
REDACTIE@VOX.RU.NL**

DE REDACTIE HEEFT HET RECHT
DE BRIEF IN TE KORTEN.

CAMPUSDICHTER

STRATEGISCH PLAN 2014-2019

Tijdens de nieuwjaarsrede werd het nieuwe strategisch plan voor de komende vijf jaar aangestipt. Ik pleit voor twee belangrijke thema's: duurzaamheid en zingeving. Duurzaamheid is niet alleen maatschappelijk relevant omdat het een 'hot item' is, het geeft de universiteit ook een middel om kritisch te kijken naar bedrijfsvoering, samenleven en samenwerken. Onder duurzaamheid versta ik met name 'intermenselijke relaties'. Dat raakt aan mijn tweede thema zingeving. In elke organisatie speelt de vraag 'waarom doe ik het?'. Niet alleen omdat het geld oplevert, maar ook omdat werk bevrediging geeft en een bijdrage levert aan een groter geheel. Denk aan de bijdrage van onderwijs en onderzoek aan het maatschappelijk welzijn, de vooruitgang van de wetenschap, de bevordering van intermenselijke relaties en het kweken van begrip. Individuele onderzoekers dragen hieraan bij en plukken hiervan de vruchten door 'zin' in hun werk te ervaren en breder krijgt de universiteit als organisatie een zinvolle plek in de samenleving. Waarom dan niet criteria formuleren in het strategisch plan om de bijdrage aan duurzame ontwikkeling en een toename van zinvolheid te operationaliseren? Dat geeft de organisatie meteen een instrument in handen om dat ook in de eigen kringen te bevorderen. Dus wat de universiteit bijdraagt aan de maatschappij ook intern vertalen in werkverhoudingen, inspiratiemogelijkheden en samenwerken.

Stoplichten zijn niet groen
ze springen erop

meestal tenminste

want rent de ene steltloper uit de pas vooruit
om als eerste het knopje in te drukken dan
wordt hij vervolgens onder de poten gelopen
van een kudde plofkoppen met stilstratrama
en blijft hij geheel alleen

achter.

de wet van de remmende voorsprong noemen ze dat:
als de euro komt maakt het niet meer uit dat de eerste
klap een daalder waard is
zo is De Griezibus toch ook al duizendmaal
voorbijgestreefd door de Zweinsteinexpress?

maar ze vertellen er niet bij dat vernuft, hernieuwing en
tijdige voeding hand in hand gaan met resultaat –
de vogel had kunnen vliegen, de bus had, volgens sommigen,
met aangepaste dienstregeling moeten rijden en
onze kenniseconomie haalt oranje nog
met een paar goede borden scholing:
sterke armen maken licht werk, zegt Lance.

Linda van der Pol, neerlandicus en campusdichter

Als wij over een universiteit 'op bijzondere grondslag' spreken, geven de begrippen duurzaamheid en zingeving een denkrichting aan. Zet filosofen en andere betrokkenen aan het werk om deze begrippen te operationaliseren binnen de kaders van een strategisch plan, school medewerkers en studenten in het toepassen van de middelen om je werk- en studieplek zinvol en duurzaam te maken en denk

daarbij ook aan het ondersteunend personeel. In alle redevoeringen (rond bezuinigingen) komt die laatste groep er meestal bekaaid af. Niet echt een vorm van 'company-thinking' of van duurzaam ondernemen met aandacht voor relaties. Er is nog veel winst te behalen.

*John Hacking,
studentenpastor*

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk
magazine van de Radboud Universiteit
Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6
Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen
Tel: 024-3612112 Fax: 024-3612874
redactie@vox.ru.nl

www.voxweb.nl / @voxnieuws

Redactie: Paul van den Broek, Bregje
Cobussen, Annemarie Haverkamp
(hoofdredacteur), Mark Merks, Martine
Zuidweg

Beeldredactie: Dick van Aalst, José Koot
Columnisten: Lieke von Berg,
PH-neutraal

Aan dit nummer werkten mee:

Lydia van Aert, Jelko Arts, Marlon
Janssen, Jolene Meijerink, Timo Pisart,
Ateke Willemse

Fotografie: Bert Beelen, Duncan de Fey,
Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten

Illustraties: Merlijn Draisma,
Studio Lakmoes, Roel Venderbosch

Vormgeving en opmaak: Nies en
Partners bno, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet
Tel: 023-5714745

zandvoort@bureauvanvliet.com
advertentie@vox.ru.nl

Abonnementen: Personeelsleden,
studenten: €25,-. o.v.v. student- of
personeelsnummer. Overigen: €35,-
over te maken op ING-Bank 1363505
t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit,
Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementen-
administratie Vox
Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen
Tel: 024-3615804

Druk: MediaCenter Rotterdam

Vox Campus
Mededelingen of berichten voor
Vox Campus kunt u sturen naar:
voxcampus@vox.ru.nl

De volgende Vox verschijnt
op 28 februari.

DE
VRAAG:WAS HET ECHT NODIG DIT
SCHILDERIJ TE VERWIJDEREN?

Half januari werd een (naakt)schilderij van Elmer de Gruijl verwijderd uit het Huygensgebouw. Dat leidde tot veel discussie, onder meer tussen Jan-Jetze Zijlstra, coördinator van de FNWI-kunstcommissie en Jos Joosten, hoogleraar Nederlandse Letterkunde. Hieronder een (verkorte) mailwisseling tussen beiden.

BESTE JAN JETZE ZIJLSTRA,

Met lichte verbazing heb ik kennis genomen van het besluit om het schilderij 'Saat kulesi' (klokkentoren in het Turks, red.) te verwijderen. Twee gebouwen verderop probeer ik mijn studenten een en ander bij te brengen over de Nederlandse (en Europese) literatuurgeschiedenis, die zich onder meer kenmerkt door het feit dat zij zich van breekpunt naar breekpunt voortzet. Een van de motoren achter de moderne letterkunde (en beeldende kunst) is altijd geweest dat zij het gangbare denken probeert op te rekken en soms – bewust en onbewust – tracht de grenzen op te zoeken van wat aanhangers van vaste ideologieën – of zelfs de meerderheid van de bevolking – acceptabel of fatsoenlijk acht. Ik bespreek de boosheid over de expliciete masturbatie bij Lodewijk van Deyssel; de woede over Bordewijks (vermeende) fascisme in Bint; woeste protestanten over Belcampo's impressie van 'de Laatste Dag'; de boze Belgen over Brusselmans' beledigingen en, niet in de laatste plaats, zelf katholiek, de boze katholieken over Hermans'

Ik heb altijd gelijk of over Dirk van Bastelaeres 'Fabels van het H.Hart'. Ik probeer in mijn colleges een adequate meta-positie in te nemen: enerzijds feitelijk aangeven welke standpunten er rond zo'n rel ingenomen worden, maar anderzijds ook aangeven dat niemand ooit beter werd van hard roepen om een verbod. Daarbij valt aan te tekenen dat de mensen die willekeurig welk verbod wél willen, doorgaans niet spreken vanuit de geest van waaruit een academicus – zeker zoals wij die anno 2013 ook aan de RU trachten op te leiden – naar de wereld kijkt. Er is dus wel wat uit te leggen aan de studenten van onze instelling, die nu vaststellen dat de klacht van één verontruste burger een universitaire kunstcommissie direct overstag doet gaan. Natuurlijk begrijp ik de gevoelheden van dit schilderij vanwege de link met het allochtonen-debat. En ik zal de flauwe vraag niet stellen of dit schilderij óók verwijderd zou zijn als het een vergelijkbaar binnenhuistaafereeltje in een Volendamse visserswoning had

OPI
NIE

HET SCHILDERIJ 'SAAT KULESI' (KLOKKENTOREN IN HET TURKS) VAN ELMER DE GRUIJL. DE VROUW IS HIER ONHERKENBAAR GEMAAKT

betroffen, met een vrouw en man in vergelijkbare respectieve klederdracht. Maar pakken de, ongetwijfeld goede bedoelingen ten aanzien van allochtone Nederlanders, niet averechts uit? Kijk eens naar de publiciteit die dit besluit oplevert en de daaruit volgende, ronduit racistische, comments op sommige internetfora. Ik ben van mening dat de commissie haar rug recht had moeten houden en eerst eens in gesprek had moeten gaan met de klaagster (en haar dan sowieso behoeden voor die idiote uitspraak dat zij 'zich herkent' in de afgebeelde persoon, waarvoor je geen geschoolde cabaretier hoeft te zijn om daar de humor van in te zien...). Dat iemand zich herkent in de afbeelding vind ik een merkwaardig criterium om het werk te verwijderen. Als er gerede kans zou bestaan dat de afgebeelde persoon inderdaad overeenkwam met de feitelijke persoon, zou het wat anders zijn (wanneer ik een boek over mijn buurman schrijf, bijvoorbeeld), maar dat lijkt me in dit geval geheel uitgesloten. Ik zou

dan ook zeggen dat dit een kwestie van toeval c.q. pech is. De disclaimer die in romans nog weleens gebruikt wordt – 'elke overeenkomst met de werkelijkheid is geheel toevallig' – zou, groot opgehangen bij het schilderij in kwestie, misschien een serieuze oplossing hebben kunnen zijn om de klagende partij tegemoet te komen.

De klagende schoonmaakster wordt, paradoxaal genoeg, in dezen helemaal niet serieus genomen door haar meteen gelijk te geven. Ik vind de tegemoetkoming aan haar klacht niet zo zeer respectvol als wel eerder erg paternalistisch.

Mij dunkt dat juist in deze tijd instellingen pal horen te staan voor de vrijheid van expressie, die aan alle kanten wordt bedreigd, zowel door een neo-liberaal massakunst-discours, als door onverdraagzaamheid van mensen met één, onwrikbare, kijk op de werkelijkheid.

Jos Joosten

BESTE JOS JOOSTEN,

Allereerst mijn dank voor deze interessante beschouwing. Ik wil graag nog een aantal zaken verhelderen.

Kunst die bij een bedrijf of andere organisatie hangt, heeft daar een andere functie dan wanneer die in een museum of galerie wordt tentoongesteld. Dáár geldt inderdaad zoals u schrijft dat je 'pal staat voor de vrijheid van expressie'. Maar wij opereren in de context van een organisatie waar mensen werken en studeren en waar bezoekers komen; zij zijn hier niet primair voor de kunst, die hebben ze maar 'te ondergaan'. Daar zijn we ons als kunstcommissie terdege van bewust. Kunst dient hier om te inspireren en tot nadenken over onze blik op de werkelijkheid aan te zetten. Natuurlijk zoeken we daarbij wel eens de grenzen op van wat voor de doelgroep nog als acceptabel kan gelden. Wij meenden terecht dat dit werk, in de context van het andere werk van de kunstenaar, niet als aanstootgevend zou worden ervaren. Ik heb ook nauwelijks reacties ontvangen die een andere richting uit wijzen. Voor zover we dergelijke afwijzende reacties hebben ontvangen, zijn we met de betreffende persoon in gesprek gegaan om te verduidelijken hoe je volgens ons naar het werk zou moeten kijken. Anders wordt het wanneer zoals in dit geval meerdere mensen menen een medewerker van de faculteit te herkennen. Dan kun je natuurlijk gaan uitleggen dat de kunstenaar de betreffende persoon überhaupt

niet kent en de vermeende herkenning als hilarische onzin wegredeneren, maar wanneer je daar de conclusie aan zou verbinden dat het werk dus blijft hangen, zouden de medewerker en haar collega's nog zes weken geconfronteerd blijven met het werk. Het belang van deze medewerkers – die immers zelf niet hebben gekozen met dit werk geconfronteerd te worden – weegt naar onze mening zwaarder dan dat van de kunstenaar – indachtig het feit dat wij binnen de organisatie waar wij kunst tentoonstellen niet autonoom zijn. De betreffende kunstenaar is dat dus evenmin. Van 'censuur' is bij de keus die wij gemaakt hebben geen sprake. Dat is een van hogerhand opgelegd verbod jegens ondergeschikten – inderdaad, dat is paternalisme. Wat wij doen is juist luisteren naar de medewerkers en hen respecteren. Dan nog iets over de link met het allochtonendebat. Die verbinding leggen de media en een groot deel van de reaguurders natuurlijk meteen, want dat roept herkenning op en is een welkom voertuig om weer eens discriminatoire denkbeelden op internet te plaatsen. Voor ons is het geslacht, de herkomst, de godsdienstige overtuiging of welk kenmerk van de afgebeelde personen dan ook, van geen enkel belang in deze discussie. Onze afweging zou exact dezelfde zijn geweest.

Jan-Jetze Zijlstra

BESTE JAN-JETZE,

Dank voor je snelle reactie. Ik begrijp de overwegingen, maar ben het niet met je eens. Het argument van de commissie dat kunst in gebouwen binnen de RU een andere functie heeft dan die in musea, namelijk: vrijheid van expressie versus kunst 'ondergaan' binnen de context van een instelling, overtuigt mij niet. Kunst binnen de RU is allicht wél te vergelijken met beeldhouwwerken

op pleinen of muren. Dan doen zich dezelfde fricties voor. Denk aan de discussie rond Kabouter Buttplug, enkele jaren geleden in Rotterdam. Of wat langer geleden, de manier waarop, ook in Rotterdam, mensen moesten wennen aan Zadkines 'De verwoeste stad': een beeld dat nu een trademark van de stad is geworden.

Jos Joosten

VERBODEN L UIT

Graffiti-artisten zijn de Robin Hoods van de kunst. Ze stelen muren om de wereld mooier te maken. Vox ging een nacht op pad met Het Broodzaksluitinkje, de maker van de meer-liefde-tags. "Ik kom nooit voor zes uur thuis. Vol adrenaline en klaarwakker."

Tekst: Lydia van Aert / Foto: Bert Beelen

'Dit is een goede plek.' We blijven staan bij de ongerepte sneeuw op de Ganzenheuvel in de Nijmeegse binnenstad. Het Broodzaksluitinkje zoekt in zijn rugzak naar zijn spuitbus. De fotograaf haalt zijn camera tevoorschijn. Dan horen we stapvoets een busje naderen. Zonder een woord pakken we onze tassen op en glippen we vlug maar beheerst een straatje in. Uit het zicht van de politie.

Het Broodzaksluitinkje ontleent zijn schuilnaam aan de vierkante witte clipjes die zijn

LIEFDE

EEN SPUITBUS

handelsmerk vormen. De student plakt ze door de hele stad. “Als ik in lijn 10 zit, passeer ik er minstens dertig. Ik vind het prettig dat ze er zijn. Als kleine wachttertjes.” Vannacht heeft Broodje – zoals andere artiesten hem noemen – naast clipjes ook een rol kleurige stickertjes bij zich. Hij plakt er eentje met ‘lief’ in mijn schrijfblok. Broodje wordt niet gedreven door woede. Hij voert geen oorlog met verf. Hij pleit voor een zachtaardiger wereld. Het bekendst is hij om zijn tekst ‘meer liefde’. Wie erop let, kan de tag in het krullenhandschrift honderden keren tegenkomen in Nijmegen. Wat

de betekenis is? “Dat is aan jou: een wens, een wanhoopskreet, een oproep.”

Verboden

Broodje heeft geen kwaad in de zin, maar wat hij doet is verboden. Een graffiti-artiest die op heterdaad betrapt wordt, betaalt een fikse boete plus een schoonmaak-fee. We gaan op een doordeweekse nacht met hem de binnenstad in. Hij draagt een witte overall, zodat hij niet herkenbaar is op de foto's. Ik woon al vijftien jaar in Nijmegen, maar Broodje leidt de fotograaf en mij langs plekken waar ik nog nooit geweest ben.

Hofjes, stegen, tunneltjes, doorsteekjes, wie niet gezien wil worden, kan de hele binnenstad doorkruisen zonder een winkelstraat te betreden.

Op die stille achterafplekken in de stad kunnen straatkunstenaars ongestoord hun gang gaan. Maar publiek hebben ze er ook nauwelijks, afgezien van een enkele leverancier of bewoner. Broodje wijst op de volgespoten en -geplakte muren in een hofje. “Hier werken we voor elkaar. Straatkunstenaars reageren op elkaars werk en zo ontstaan er ‘gesprekken’. Of ruzies. We zijn allemaal hondjes die hun territorium willen afpissen.”

Er is ook iemand die negatief reageert op Broodjes werk. Hij beantwoordt 'meer liefde' in een vergelijkbaar handschrift met negatieve termen. "Eerst waren het de hoofdzonden: meer gramschap, meer afgunst. Dat kon ik waarderen. Nu gaat hij los: meer hiv, meer beton, meer dildo's, meer olie, meer hoeren. Ik weet wie het doet, maar niet waarom." Broodje forceert een glimlach. "Ja, natuurlijk vind ik het vervelend, al is het ook een compliment. Het doet afbreuk aan de positieve boodschap. Maar je moet je werk loslaten. Iedereen mag ermee doen wat 'ie wil."

Broodje leert me de muren 'lezen': hij vertelt welke straatkunst van wie is en wat de makers ermee bedoelen. Broodje wijst naar een zwart mannetje met een uitpuilende rugzak. "Dat is de stadsjutter, een alterego van een bekende Nijmeegse artiest. Hij werkt met wat hij vindt in de stad, zoals oud papier of afgedankte schoenen." Even verderop hangt een poster vol kleurige strepen, die wel met vingerverf lijken gezet. "Die is van een andere artiest, hij maakt de posters samen met zijn dochtertje."

Volgens Broodje zijn er grofweg drie groepen straatkunstenaars in Nijmegen. Er zijn de 'old school' graffiti-artiesten, die technisch goed zijn in het zetten van levensgrote, kleurrijke pieces. "Die kijken een beetje neer op straat-

kunstenars die stickers of clipjes plakken." Dan zijn er de idealisten uit het linkse krakerscircuit, van oudsher sterk vertegenwoordigd in Habana aan de Waal. Hen gaat het om de boodschap, die ze vlug-vlug met sjablonen op de muur zetten. Ze strijden met ferme taal tegen grenshospitia of voor de arrestatie van Joris Demmink, het dubieuze voormalige hoofd van justitie. "Je haalt ze er zo uit, de meesten kunnen geen spuitbus vasthouden", bekritiseert Broodje op zijn beurt. De jongste generatie, waartoe ook Broodje behoort, stapt af van de gebaande paden. Ze werken met originele materialen, bedenken vrolijke boodschappen. Er zitten goede tekenaars bij, maar het vernieuwende concept is belangrijker dan de perfecte uitvoering.

Wally

Ook de bedenkers van 'Waar is Wally Nijmegen' begonnen vanuit een idee. Wally is een olijk mannetje met een rood-wit gestreepte trui, een brilletje en een muts. In Amerika heet hij Waldo. Wally is de hoofdpersoon van een succesvolle reeks boeken met grote zoekplaten, waarop de lezers hem moeten opsporen. Sinds december kunnen Nijmegenaren op straat op zoek naar Wally: er staan er 25 verspreid door de binnenstad.

'EÉN KEER RICHTTE EEN AGENT VOL ZIJN ZAKLAMP OP ME. OF IK MIJN HANDEN WILDE LATEN ZIEN'

Een week voor ik mezelf 's nachts terugvind in de ijskoude binnenstad, spreek ik in een behaaglijk café met Wally-bedenkers Thijs en Bart. Bart steekt van wal: "Ik had een boek van 'Waar is Wally' voor mijn verjaardag gekregen. Jeugd sentiment. Dat bracht ons op het idee. We fietsten door de stad om locaties te zoeken, sneden sjablonen uit pizzadozen, ontwierpen een flyer en maakten een facebookpagina aan." In totaal zijn ze met vier vrienden, waarvan er eentje aan de Radboud Universiteit studeert.

Rond sinterklaas spotten de vrienden in twee nachten alle 25 Wally's. Bart: "En toen leek het ons bij nader inzien handig om ze te nummeren, dus moesten we nog een keer op pad." Op de facebookpagina kunnen vindsters foto's posten als ze een Wally gevonden hebben. Voor de grap loofden de vier raketijesjes uit aan de eerste vindsters. Thijs: "De eerste foto werd geplaatst door een graffiti-artiest. Ik heb toen een raketijesje naast die Wally gespoten, dat leek me wel passend." Maar hij ging ook met echte ijsjes op pad. "Die waren voor twee kinderen. We hadden afgesproken bij 'hun' Wally."

De facebookpagina heeft meer dan vierhonderd likes. Alle Wally's zijn gevonden, zelfs de moeilijkste. Het wachten is tot de VVV er een speurtocht van maakt. Thijs: "De pagina heeft

als bijkomend voordeel dat we feedback krijgen. Als straatkunstenaar zit je in een spagaat: enerzijds wil je anoniem blijven, maar anderzijds ben je, zoals elke kunstenaar, hongerig naar reacties op je werk."

Komen er nog meer Wally's? "We hebben een keer de slechterik neergezet uit de Wally-boeken: G. Spuis. Die draagt een geel truitje. Facebookers vragen of we ook in hun stad komen. Dat is lastig, omdat we die steden niet goed kennen. Maar wie weet."

Hoewel Thijs vaker de straat op gaat – hij zit ook achter de vrolijke tulpjes die opschieten uit het Nijmeegse beton – maken de Wally-bedenkers geen deel uit van een scene. "We kennen verder niemand. Laatst plaatste iemand het bericht '-1' op onze facebookpagina. Een graffiti-artiest had een Wally overgespoten. Die stond op een muur die we blijkbaar niet mochten gebruiken. Die Wally krijgt snel een nieuw plekje." Een andere Wally is ten prooi gevallen aan de hoge waterstand van de Waal. "Ik vrees dat die nu geen voetjes meer heeft."

De makers van Wally passen misschien niet in een scene, maar wel in een Nijmeegse trend. Die van de positieve straatkunstenaars die, zoals Broodje formuleert, 'mensen willen raken die niets met straatkunst hebben'. Ze willen

voorbijgangers uit hun dagelijkse routine halen, laten glimlachen en met een andere blik naar hun omgeving laten kijken. Er zijn meer 'lieve' street artists actief. Ze spuiten gele smileys op meerpalen aan de Waalkade, vrolijke TL-buis-mannetjes op muren en pastelkleurige harten op elektriciteitskastjes. Broodje voelt zich een soort Robin Hood. "Het is verboden wat ik doe, maar eigenlijk draag ik iets bij aan de stad." Hij lacht. "Grijs is misdadig."

Adrenaline

Broodje is wel bekend met de scene. "Soms houden we schrijverscafés bij iemand thuis, dan tekenen en schrijven we samen. Bij redelijk weer gaan we wekelijks een nacht op pad, met twee tot vier man. Het zijn inderdaad vooral mannen, ik ken maar een enkele vrouwelijke street artist. We kiezen een route door binnenstad of wijk en komen niet voor zes uur thuis. Vol adrenaline en klaarwakker."

Want spannend is het. "Eén keer richtte een agent vol zijn zaklamp op me. Of ik mijn handen wilde laten zien. Ik toonde mijn handpalmen. Schoon. Pas toen hij weg was, zag ik de roze verf op de rug van mijn hand. Ik had geluk gehad. Het blijft een spelletje met de politie. Al hoop ik dat zij stiekem kunnen waarderen wat ik doe."

Ook de Wally-makers voelen de rush als er een politieauto voorbijkomt. Thijs lacht: "Maar het idee is zo sterk, dat ik het een boete waard vind. Liever gepakt als ik een Wally maak, dan als ik suf ergens mijn naam op spuit."

Broodje is routineus. Zijn meer-liefde-tags staan binnen seconden: hij pakt de spuitbus, drukt het spuitmondje erop, spuit de verf even door en zet de tag in twee vloeiende bewegingen. Desondanks is hij kritisch op zijn werk. "Ik ben niet snel tevreden. Laatst had ik mijn eerste opdracht, een 'meer liefde' bij iemand in de gang. Die is gelukkig goed gelukt."

Na onze beheerste vlucht voor de 'wouten', zoeken we een ander plekje in de Benedenstad voor een tag in de sneeuw. De neonroze verf geeft een spectaculair effect op de witte fonkel-laag. Vervolgens doe ik het bijna in mijn broek als Broodje op een rolluik spuit, terwijl de bovenburen tv zitten te kijken. Als ik boven het licht zie aangaan, wil ik écht weg.

Het is ook mooi geweest. We nemen afscheid. Ik fiets naar huis en lig even later klaarwakker naar het plafond te staren. Het bloed suist in mijn oren. ★

www.facebook.com/waariswallynijmegen
www.facebook.com/het.broodzaksluitinkje

Thijs en Bart zijn gefingeerde namen.

COLUMN

PH-neutraal

PH-neutraal is **docent en onderzoeker** aan de Radboud Universiteit.

Prijs

Ik kan me er op zich wel wat bij voorstellen, eerlijk wel, maar om nou te zeggen dat ik *amused* was bij het tussen neus en lippen door opheffen van de Frans Duynsteebokaal, nee. Bepaald niet. Een jaar lang aan de gekste dingen meegedaan om mijn snufferd maar op de buis te krijgen of mijn bronzen stemgeluid door de ether te laten schallen en braaf iedere in de media gelaten oprisping doorgegeven aan de mediaredactie, schaffen ze net voor het sluiten van de markt de beloning voor deze zware academische inspanning af. Nu zat het er wel aan te komen, want laten we eerlijk wezen, de winnaar van vorig jaar was natuurlijk eigenlijk de nummer twee. De glansrijke winnares van 2011 was, gelijk een iets te snoeperige Tourwinnaar, uit de competitie gehaald. Is natuurlijk ook niet leuk om als collegevoorzitter een prijs uit te moeten reiken aan een hoogleraar die voor meer dan vijftien procent negatief in het nieuws was en daarmee de wetenschap en de universiteit geen beste dienst had verleend. De Duynstee trofee was per slot van rekening bedoeld als presentje voor de RU-wetenschapper die het meeste had gevaloriseerd, en valoriseren betekent nog altijd 'het tot maatschappelijke waarde brengen van wetenschap'. Jammer genoeg zat er alleen geen kwaliteitscontrole op de media-contacten.

Ach, waarschijnlijk was ik toch weer tweede geworden. Maar voor dit jaar had ik plannen die het onmogelijk zouden maken om mij van de eerste plek te stoten. De onderhandelingen waren in een ver gevorderd stadium, het contract hoefde eigenlijk alleen nog maar getekend te worden. PH-neutraal in *The Voice of Holland* – want stemmen, daar heb ik wel wat mee. *The Voice Kids* kon ook nog wel, daar offer ik mijn dochters – en het gehoor van de kijkers – wel voor op. Te land, ter zee en in de lucht had zich ook al gemeld – ik zou in een stemhokje van de schans gaan, of in een iets te haastig in elkaar geflanst kabinet. Maar het hoeft dus allemaal niet meer. Moet ik verdomme weer gewoon aan het werk!

"Wie een borrel wil houden, kan de kantine afhuren. Er zijn zeven studieverenigingen die van deze ruimte gebruik maken. Bij een feestje zorgen wij namens Olympus dat er bier koud ligt in de koelkasten. **Vorig jaar was er een bruilofsreceptie van twee mensen die elkaar hier hadden ontmoet.**"

WIE EEN BANK DONEERT, KRIJGT EEN KRAT BIER. ZO GAAT DAT IN DE ZUIDKANTINE (HUYGENSGEBOUW). STUDENTEN BEHEREN DE RUIMTE ZELF EN BAKKEN EIGENHANDIG TOSTI'S VOOR VIJFTIG CENT. MARRIT SCHUTTEN (20) IS STUDENT NATUURKUNDE EN NAMENS OLYMPUS (KOEPELVERENIGING VOOR ZEVEN STUDIEVERENIGINGEN) 'CHEF KANTINE'.

Tekst: Annemarie Haverkamp / Foto: Dick van Aalst

KAMERGEHEIMEN

SUGGESTIES VOOR DEZE RUBRIEK, WAARIN VOX EEN BIJZONDERE WERKKAMER BESPREEKT? MAIL NAAR REDACTIE@VOX.RU.NL

"Ik studeer natuurkunde. Op de uren dat ik geen college heb, ben ik vaak hier. Om acht uur 's ochtends gaan we open. Er zijn dagen dat ik pas wegga als het tijd is om te koken. **Hier studeren is handig, want je kunt elkaar makkelijk wat vragen.**"

"We zeggen: maximaal twee tosti's per persoon. Anders kunnen we het niet aan. Tosti's kosten vijftig cent. Brood en kaas laten we bezorgen door Albert Heijn. Verder verkopen we snoep en blikjes. De automaten lenen we van Coca Cola en Mars. De voorraadcommissie zorgt ervoor dat ze gevuld worden. **Koffie zetten doet degene die daar zin in heeft.**"

"We geven een kratje bier voor een oude bank. En komt de aanbieder die bank brengen, dan volgt een tweede kratje. Soms zitten hier in de pauze wel 250 mensen. De banken worden intensief gebruikt. Af en toe slaapt er eens iemand op."

"Klaverjassen is erg populair in de pauzes. Perudo (dobbelspel, red.) is vrij ingewikkeld en niet voor iedereen weggelegd. We schaken, dammen, spelen Bang! en Go. De spelletjes in de kast zijn allemaal meegenomen door studenten."

"Via onze site kun je een muzikje aanvragen. Of door in te loggen op een oude pc die om de hoek staat. Op het beeldscherm zie je welk nummer er wordt gespeeld. **Het programma is – uiteraard – geschreven door een informaticastudent.**"

"Voor vijftig cent heb je boven het aanrecht een **mokkenhaakje met je naam erop.** Kun je steeds je eigen mok gebruiken zonder die kwijt te raken in de chaos. Ons servies bestaat uit bekers die studenten krijgen op beurzen en mokken die ze te lelijk vinden voor thuis."

WIJ

VIEREN

CARNIA

VAL

Tekst: Bregje Cobussen en Jolene Meijerink / Foto's: Duncan de Fey

Nijmegen staat niet best bekend als carnavalstad (Knotsenburg). Nee, om goed carnaval te vieren moet je toch echt naar Brabant of naar Limburg. Iris, Berend en Marianne

zijn echte die-hards. Ze reizen van stad naar stad als het moet. Die paar dagen losgaan neemt niemand ze af. Carnaval is gezelligheid, doorhalen en thuiskomen.

**IRIS VAN DEN
AKKER (19):
'LIEP IK DAAR MET
EEN BLOEMKOOL
OP MIJN HOOFD'**

Studeert: pedagogische wetenschappen en onderwijskunde
Komt uit: Sint Oedenrode

"Ik ga niet vasten als carnaval is afgelopen. Dat heb ik nooit gedaan en ik ben het niet van plan ook. Carnaval heeft voor mij niets te maken met religie. Het is een week vol gezelligheid. Ik kan me geen jaar in mijn leven herinneren dat ik het feest heb overgeslagen. Je moet ook wel met een heel mooi voorstel komen, wil ik het schrappen. Voor een volledig verzorgde reis naar een warm land wil ik erover nadenken. Maar dan wel met de afspraak dat ik het jaar erna gewoon weer carnaval kan vieren. Want nooit meer, dat zou ik niet kunnen.

Bij ons op zolder staat een grote kist vol carnavalskleren. Dat is de basis voor mijn outfit. Elk jaar koop ik daar wat accessoires bij. Vorig jaar had ik bijvoorbeeld een gieter en een bloemenslinger aangeschaft en ging ik als tuinman. Mijn ouders hebben altijd carnaval gevierd. Toen ik klein was, verzon mijn moeder de raarste kostuums. Zo heeft ze van papier-maché weleens een bloemkool gemaakt. Liep ik daar met een bloemkool op mijn hoofd.

Dit jaar ga ik iedere dag ergens anders carnaval vieren. Vrijdag begin ik in Veghel, zaterdag ga ik naar Eindhoven en zondag is de optocht in Sint Oedenrode. Ik heb het altijd in Brabant gevierd, nu ga ik waarschijnlijk ook een dag naar Limburg. Een paar van mijn dispuutsgenootjes komen daar vandaan. Ik ben benieuwd of het daar anders gaat dan hoe wij het vieren."

**Werkt als: universitair hoofd-
docent internationale bedrijfs-
communicatie**

**Komt uit: Maastricht,
opgevoerd in Heerlen**

"Mijn ouders vierden fanatiek carnaval. Ze namen mij mee, zo begon het. Zat ik met een zakje chips in de hoek van een kroeg te kijken naar hoe zij gelukkig met elkaar dansten. Op carnavalsdinsdag gingen we altijd naar het Vrijthof. Naar 't *Zaate Hermeniekes-concours* (wedstrijd voor dweilorkesten, red.). Mijn vader speelde trompet in zo'n *hermenieke*. Prachtig!

Later verhuisden we naar Heerlen. Daar vier ik nu carnaval. Ik logeer bij mijn ouders, dat hoort erbij. 's Ochtends wakker worden, terwijl om me heen mijn vriendinnen hun gezichten schminken. Met z'n allen dicht op elkaar om een grote spiegel. Een hoop bier erbij. Dat duurt uren.

't *Pekske* en de schmink zijn als een masker: niemand die je herkent. Je bent even een ander, of eigenlijk jezelf. Zo begint *Naar de overkant van de nacht* van Jan van Mersbergen. Heel cliché, maar precies raak. Je bent even helemaal vrij en allemaal gelijk. Dat zorgt voor een enorme verbondenheid. In mijn *pekske* ben ik even niet die UHD die eigenlijk nog wat artikelen af had moeten hebben.

Carnaval is voor mij met een biertje in het raamkozijn van een kroeg hangen en kletsen met iedereen die voorbij komt. Vorig jaar met een stel met een kinderwagen vol zwarte babypoppen. Er lag één witte tussen. 'D'r zit *unne witte bij*. *Wat errug!*' Dat is ook carnaval. En dan 's avonds in een roes naar huis, waar mijn zus en moeder nog op zijn. Samen haring of *nonnevotte* (Limburgs gebakje, red.) eten en met je *pekske* nog aan je bed in duiken, want de volgende ochtend begint het allemaal weer opnieuw."

**MARIANNE STARREN (44):
'JE BENT EVEN HELEMAAL
VRIJ'**

Studeert: geschiedenis
Komt uit: Heeze

"Op de laatste dag van carnaval wordt in Maastricht 't mooswief neergehaald. Een enorme pop van papier-maché die vanaf de zaterdag vóór carnaval hoog boven het Vrijthof hangt. Op dinsdag om twaalf uur wordt de pop weer naar beneden gehaald. Je ziet een aantal mensen huilen, dan komt het besef: carnaval is echt afgelopen. De eerste keer dat ik dat mee-maakte, moest ik ook even slikken. Het was het eerste jaar van mijn studie en ik vierde voor het eerst carnaval in Limburg.

Limburgers vieren carnaval heel anders dan in Brabant. In Brabant staat iedereen te ouwehoeren. Limburgers zijn stiller. Zij staan gewoon om zich heen te kijken en te genieten. Tijdens carnaval is iedereen altijd in een goede bui. Het zijn dagen waarop je even alle ellende kunt vergeten.

Vrijdagochtend begint voor mij carnaval in Eindhoven. Omroep Brabant organiseert dan het festival *Drie uurkes vurraf*. In een tent komen drie uur lang allerlei artiesten één carnavalsnummer zingen. 's Ochtends worden de toegangsbandjes daarvoor uitgedeeld. Er mag maar een beperkt aantal mensen naar binnen, dus je moet er vroeg bij zijn. Vorig jaar waren we er om tien uur. Dat was te laat. Dit jaar ga ik daar met mijn vrienden om zeven uur staan, hopelijk lukt het dan wel.

Naast mijn studie werk ik als coördinator bij Bijlesnetwerk. Op mijn werk weten ze dat ik tijdens carnaval vrij moet hebben. Ik ben dan simpelweg niet beschikbaar. Een skivakantie in plaats van carnaval? Zonder twijfel is het antwoord daarop: nee. Een aanbod van Ajax om voor hen te komen spelen, dat is ongeveer het enige dat mij van carnaval kan weghouden."

**BEREND DEN DULK
 (23): 'EEN SKIVAKANTIE
 IN PLAATS VAN
 CARNAVAL? NEE'**

Over dikke kinderen en schuldige reclamemakers

Te dikke kinderen vormen een nationale kopzorg. Een nieuwe groep Nijmeegse communicatiewetenschappers sluit zijn onderzoek daar naadloos op aan.

Tekst: Martine Zuidweg / Illustratie: Studio Lakmoes

HET
ONDER
ZOEK

Er waait een frisse westenwind door de Nijmeegse communicatiewetenschap. Lag de focus jarenlang op de rol die media spelen in het dagelijks leven van mensen en op de betekenis die mensen geven aan massamedia, nu verschuift die focus naar iets heel anders. De vraag is of media het gedrag van mensen veranderen en bijvoorbeeld aanzetten tot het gebruik van geweld. Of tot het eten van ongezond voedsel. Aan de Universiteit van Amsterdam is dit soort onderzoek naar media-effecten al langer in zwang. De Amsterdamse insteek werd vorig jaar beloond met een Spinozaprijs voor Patti Valkenburg, voor haar studie naar de invloed van media op kinderen en jongeren. Valkenburgs eerste promovenda, Moniek Buijzen, is sinds kort hoogleraar bij communicatiewetenschap in Nijmegen. Ze bracht uit Amsterdam nog drie andere wetenschappers mee en met hun komst heeft het Nijmeegse onderzoek naar media-effecten een flinke impuls gekregen. Een andere invalshoek dus, maar wel een lucratieve. Subsidieverstrekkingen als wetenschapsorganisatie NWO hameren meer dan ooit op de maatschappelijke toepassing van onderzoek. En relevant is dit onderzoek, zeker als het gaat om studies naar de effecten van reclame over voedingsmiddelen op het eetgedrag van kinderen. Het probleem van te dikke kinderen staat momenteel immers bovenaan zo'n beetje alle agenda's van westerse gezondheidsorganisaties. In de Verenigde Staten is het de *First Lady herself* die het onderwerp in haar portefeuille heeft.

Eetpatroon ouders

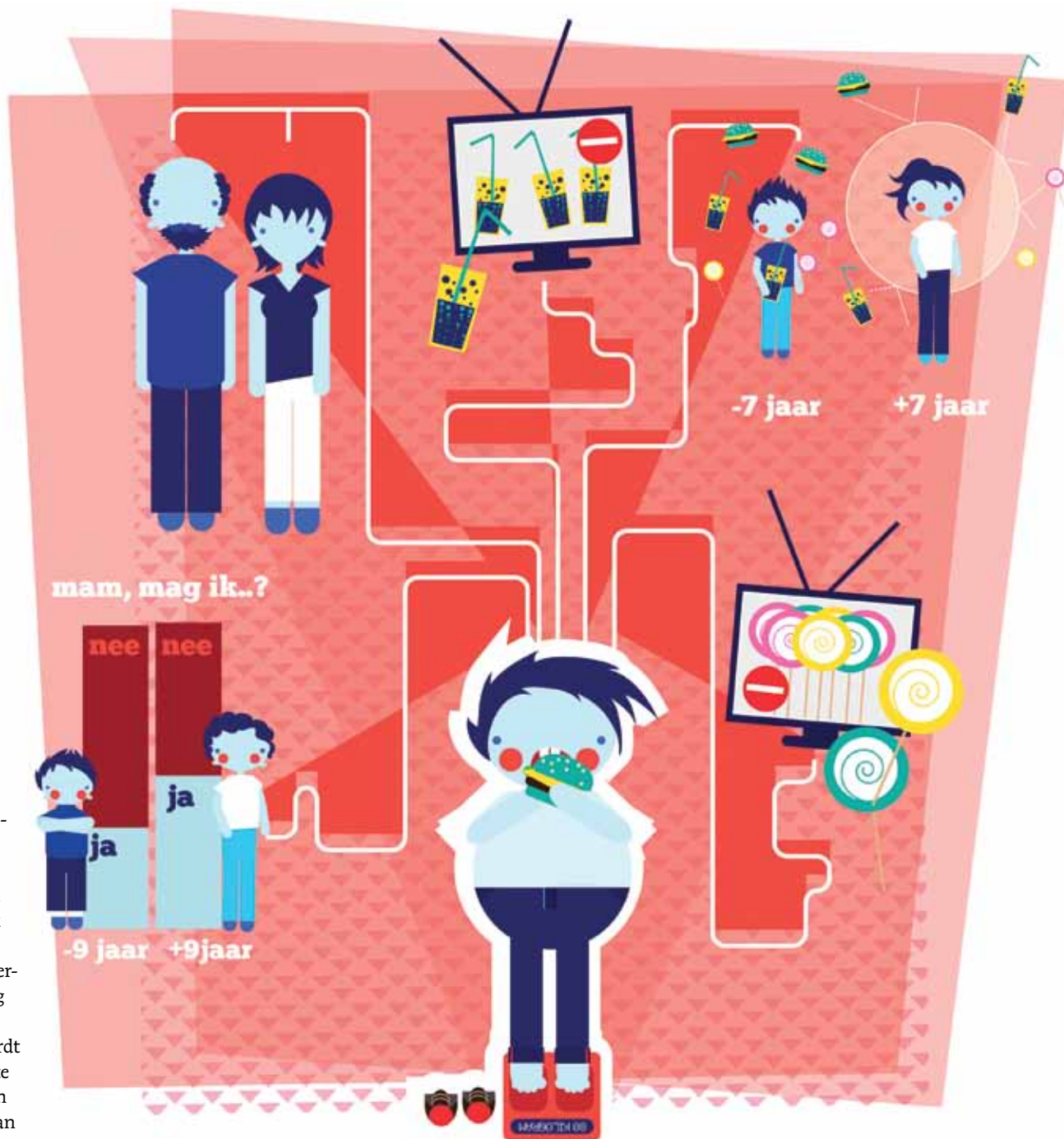
Organisaties als de Hartstichting en de Consumentenbond willen reclame over voeding die

gericht is op kinderen verbieden. In Engeland is dat al gebeurd, al blijkt dat niet het ei van Columbus. "De advertentiebestedingen zijn in Engeland gelijk gebleven. Adverteerders hebben dus andere manieren gevonden om kinderen te bereiken, bijvoorbeeld via websites met gratis spelletjes", zegt Buijzen.

Reclame heeft wel degelijk invloed op kinderen, blijkt uit de studies van Buijzen en haar collega's. "Kinderen die veel reclame zien, hebben een materialistischer levenshouding. Ze hechten meer waarde aan spullen en geld dan leeftijdsgenoten die minder reclame zien." Maar ze zag ook dat in gezinnen waarin op een kritische manier over reclame werd gepraat, het effect kleiner was of zelfs nihil. En dat iets oudere kinderen, vanaf een jaar of zeven, minder makkelijk te beïnvloeden zijn vanwege een voortschrijdend inzicht in reclame- en marketingtechnieken. Media werken tenslotte niet als een injectiespuit, er zijn allerlei factoren die het gedrag van kinderen mee beïnvloeden. Een reden waarom het zo lastig is om de vinger te leggen op effecten van massamedia. Buijzen: "Je moet media-effecten altijd in de culturele en sociale context zien. Zo zien we wel een effect van reclame op eetgedrag van kinderen, maar het effect van het eetpatroon van de ouders op dat eetgedrag is nog altijd veel groter."

Intussen bepalen kinderen steeds vaker wat op tafel komt. Opvallend vaak zelfs, bleek uit eerder onderzoek van Buijzen in supermarkten. Ze observeerde 270 ouder-kindparen en zag heel veel kinderen die een woordje wilden meepraten over wat gekocht ging worden. En met effect, want één op de drie verzoeken van kinderen resulteerde in een aankoop. Oudere

kinderen, tussen negen en twaalf jaar, hebben een nog grotere invloed: bij hen resulteerde de helft van de verzoeken in een aankoop.

Kinderen die het liefst kijken naar zenders met veel voedingsmiddelenreclames, zoals RTL 4 en SBS 6, blijken meer ongezond te eten. Ook dat komt in onderzoek van Buijzen naar voren. Adverteerders zijn zich vandaag de dag bewust van dit soort ongewenste effecten. Buijzen wordt regelmatig uitgenodigd om te komen spreken voor groepen marketeers, om haar kant van het verhaal te doen. Zelf is Buijzen niet tegen een reclameverbod, alleen: volgens haar is een verbod niet genoeg. Adverteerders vinden altijd wel wegen om hun producten te etaleren, laat het Engelse voorbeeld zien. Een van haar onderzoekers kijkt hoe je kinderen het beste weerbaar kunt maken tegen reclames. Want zelfs de wat oudere kinderen, die wel beseffen waar adverteerders op uit zijn, blijken niet bestand tegen het bombardement van beelden die ze al internettend en tv-kijkend over zich heen krijgen. Een poppetje bovenin het beeld – “we noemen dat the-stop-and-thinkresponse” – zou kunnen helpen. Inderdaad blijkt uit onderzoek van Buijzens groep dat zoiets kinderen alerter maakt. Het poppetje komt er waarschijnlijk ook, mede op initiatief van de reclame- en mediabranche. Al is het maar om te voorkomen dat de overheid ze aan banden legt. *

GAMERS SNOEPEN GRAAG

Onderzoek naar de effecten van media op het eetgedrag van kinderen is hot, blijkt ook uit een recente studie van Frans Folkvord, promovendus van Moniek Buijzen. Toen persbureau Reuters lucht kreeg van zijn publicatie in het tijdschrift *American Journal of Clinical Nutrition*, bestookten Engelstalige media Folkvord met interviewverzoeken. Het nieuws: games met reclame over gezonde voeding, een strategie om het eetgedrag van kinderen te verbeteren, zetten kinderen helemaal niet aan tot gezond eten. Folkvord liet ruim tweehonderd scholieren in de leeftijd van acht tot tien jaar videogames spelen met memorykaarten. De kinderen waren in drie groepen ingedeeld: een groep speelde games met memorykaarten waarop snoep stond afge-

beeld, een andere groep kreeg kaarten met fruitplaatjes en een derde speelde met kaarten waarop speelgoed stond afgebeeld. Een controlegroep van een kleine zeventig kinderen speelde geen videogame. Na vijf minuten spelen, kregen de kinderen vier bakjes lekkers voor zich. Een bakje M&M's, een bakje colaflesjes, een bakje met een banaan en een bakje met een appel. Ze mochten er vijf minuten van eten. Opvallend was dat de kinderen die geen games hadden gespeeld bijna niks aten. Kinderen die dat wel hadden gedaan, aten veel meer: honderd calorieën meer dan de kinderen die geen games hadden gespeeld. En ongeacht of ze afbeeldingen van fruit of van snoep voorbij hadden zien komen, aten ze vooral snoep.

PUNT!

NIEUWS

Goede voornemens van de GV

Januari, de maand waarin sportscholen weer massaal worden bezocht en de tabakverkoop daalt. In de eerste maand van het jaar worden traditioneel goede voornemens bedacht én voor een deel al uitgevoerd. De Ondernemingsraad en Studentenraad doen hier vrolijk aan mee en hebben ook goede voornemens gemaakt voor het komende jaar. Zo wordt gestreeft naar een goed strategisch plan, is de wens uitgesproken dat Blackboard en Share zonder problemen en gebruiksvriendelijk mogen functioneren en wilt men zich inzetten voor de belangen van het tijdelijk wetenschappelijk personeel. Maar ook is er het voor-nemen om 42 studiepunten te halen, zonder op het USR-werk in te hoeven leveren, de medezeggenschap meer bekendheid te geven en simpelweg weer eens nieuwe schoenen te kopen. Wij zijn klaar voor het komende jaar!

Begroting 2013 en bestuurlijke agenda

Altijd in januari bespreekt de medezeggenschap met het college de algemene gang van zaken aan de hand van de begroting en de bestuurlijke agenda. Wat valt op? Dat we ondanks alle sombere berichten over bezuinigingen de financiën nog steeds heel behoorlijk op orde hebben. Als alles loopt volgens het boekje, houdt de universiteit in 2013 5,5 miljoen euro over. Wel moet nog rekening worden gehouden met de 2% loonsverhoging die in het vat zit. Pikant detail is dat we in 2012 eigenlijk nog recht hadden op een kerstpakket. Dat geld gaat nu naar het lustrum. Verder wordt komend jaar internationalisering nog meer het leitmotiv, waarbij met name samenwerking met Duitse en Oost-Europese partners wordt gezocht. 2013 is ook het jaar waarin een nieuw strategisch plan voor de jaren 2014-2017 het licht moet zien. We zullen ons als medezeggenschap daarmee intensief bemoeien.

Kassencomplex

Het kassencomplex van de faculteit Natuurwetenschappen en Informatica dateert uit 1972. Na 40 jaar voldoet het complex niet meer aan de technische eisen. Voor ruim 3 miljoen euro wordt komend jaar een nieuw up to date complex gebouwd. Het terrein waar de nieuwe kassen zullen komen wordt momenteel intensief gebruikt door het kinderdagverblijf Heyendaal. Voor de kinderen is het van belang om in de directe omgeving van het dagverblijf buiten te kunnen spelen. Na het realiseren van de nieuwbouw zal er een nieuwe groenvoorziening worden gerealiseerd op de plaats waar nu nog de oude kassen staan. Alle betrokkenen hopen van harte dat er ook tijdens de geplande bouwwerkzaamheden (april-december 2013) voldoende mogelijkheden blijven bestaan voor de kinderen om buiten te spelen.

INTERVIEW

Iedere maand worden twee leden vanuit de Gezamenlijke Vergadering geïnterviewd. Wie zijn ze en wat doen ze? Deze maand: Renske en Margot.

RENSKE ROORDA, STUDENT PSYCHOLOGIE / KOPELLID NSSR

Waarom wilde je voor de NSSR in de USR? "Om mijn laatste bachelorjaar leerzaam en nuttig door te brengen. Daarnaast vind ik Nijmegen een geweldige studentensportstad en dat wil ik graag zo houden!"

Waar zou het college van bestuur volgens jou meer in moeten investeren?

"Zonder te willen slijmen vind ik dat het college zich ondanks bezuinigingen bezighoudt met de goede dingen: onderzoek en onderwijs."

Wie is je grote voorbeeld? "Nico Dijkshoorn."

Wat is je grootste ergernis op deze universiteit? "Zeer recentelijk: het onderhoud van Blackboard in de tentamenperiode."

Wat is je grootste zorg voor de toekomst van de universiteit? "Ik ben bang dat het leenstelsel zal veroorzaken dat minder mensen kiezen voor een universitaire studie en zich gaan richten op een praktische opleiding."

Wanneer ga je tevreden slapen? "Als ik overdag alles op mijn takenlijstje heb kunnen afvinken, 's avonds fijn heb gewerkt in café de Tempelier en dan na een paar biertjes mijn hoogslaper in klim."

Wat wil jij aankomend jaar bereiken? "Ik hoop dit jaar dan toch eindelijk mijn bachelor te halen."

Wat is je favoriete plek op de campus? "Ik heb heel wat uren in de tijdschriftenzaal doorgebracht, favoriet is anders, maar ik heb er warme associaties mee."

Wat zou je altijd nog een keer willen doen? "The Ultimate City Challenge en kajakken in Finland."

Wat wil je worden als je bent afgestudeerd? "Gelukkig."

MARGOT VAN DEN BERG, POST-DOC TAALWETENSCHAP / RADBOUD POSTDOC NETWORK

Wat voor student was je? "Een ondernemende student. Ik volgde colleges taalwetenschap, filosofie en psychologie, liep stage in het Nationaal Archief en was actief voor de Progressieve Studenten Fractie."

Renske (l) en Margot

Foto: Robert Arnds

Waarom ben je in de OR gegaan? "Postdocs en ander tijdelijk personeel zijn belangrijk voor de toppositie van de universiteit, zonder hen zou het merendeel van het onderzoek niet gedaan worden en waren er minder publicaties. Je zou verwachten dat de universiteit zich daarom extra zou inspannen voor deze groep, maar de werkelijkheid is anders. Radboud Postdoc Netwerk ambieert duurzame positie van tijdelijk wetenschappelijk personeel, betere informatie-uitwisseling en fungeert tevens als klankbordgroep voor postdoc-aangelegenheden."

Waar zou het college van bestuur volgens jou meer in moeten investeren? "Goed loopbaanbeleid op maat voor alle medewerkers."

Wat is je grootste zorg voor de toekomst van de universiteit? "Het voortbestaan van de universiteit als vrijplaats voor geschoolde, belangeloze nieuwsgierigheid. Niemand is gebaat bij een quasi-commerciële onderneming zoals beschreven door Ewald Engelen."

Wat wil jij aankomend jaar bereiken? "RPN gaat reorganiseren. Belangenbehartiging willen we overlaten aan de vakbonden. Informatie-uitwisseling is een taak van de werkgever. De klankbord-functie gaan we op een andere manier vormgeven. Houd www.ru.nl/rpn in de gaten!"

Bernard wie?

BERNARD HERMESDORF IS EEN VAN DE GROOTSTE OORLOGSHELDEN UIT DE UNIVERSITAIRE GESCHIEDENIS. **DEZE MAAND KREEG HIJ EEN PRIJS NAAR ZICH VERNOEMD.** EINDELIJK. HISTORICUS JAN BRABERS: "ZELFS EEN STRAATNAAM WAS HEM NIET GEGUND."

Tekst: Paul van den Broek

We hebben een nieuwe prijs voor de wetenschapper die zich het beste manifesteert in de media. Na de nieuwjaarsrede mocht hoogleraar Informatica Bart Jacobs als eerste de Bernard Hermesdorfbokaal in ontvangst nemen. Bernard wie? Dat we ons die vraag moeten stellen, noemt universiteitshistoricus Jan Brabers een tikkeltje beschamend. Hermesdorf is in zijn ogen op afstand de moedigste bestuurder van de Nijmeegse universiteit. "Met alle respect voor de prijswinnaars, maar hun verdiensten vallen in het niet bij die van Hermesdorf." Tot nu toe lag de held echter bedolven onder een dikke laag stof. Hermesdorf moet het doen met een kamer in Huize Heyendaal en een portret in de eregalerij van rectoren. Povertjes, vindt Brabers, die ooit de gemeente adviseerde een straat naar de man te vernoemen. Maar zelfs een steegje werd hem niet gegund. "Dankzij de prijs is er

nu in elk geval iets bedacht om hem elk jaar te gedenken. Daar moeten we blij mee zijn."

Wie was Hermesdorf? Hij was de rector die in 1943 weigerde de loyaliteitsverklaring van de Duitse bezetter voor te leggen aan de studenten. De studenten moesten die verklaring van de Duitsers ondertekenen, op straffe van een oproep voor de arbeidsinzet in Duitsland en op straffe van represailles naar hun ouders. Maar je loyaal verklaren met de nazi's? Dat nooit. Ondanks de steeds grotere druk hield Hermesdorf stand: hij negeerde de achthonderd aan de universiteit toegestuurde loyaliteitsverklaringen en nam de straf op de koop toe. De universiteit sloot in april 1943 haar deuren, als enige in Nederland. Zijn vrees opgepakt te worden door de Duitsers kwam akelig dichtbij. "Hij had thuis een koffertje met kleren klaargezet voor het geval dat", zegt Brabers. "Hij was zich scherp bewust van het enorme persoonlijk risico dat hij liep. Dat maakt hem een moedig man."

Hoe kan zo veel oorlogsmoed in de vergetelheid zijn geraakt? Het wat grijze karakter van de hoogleraar-jurist kan een reden zijn. "Hermesdorf was een wat saaie en kleine man. Niet iemand met veel gezag. Dat verwierf hij pas toen hij in 1942 rector werd." Liefst drie jaar was Hermesdorf rector en dat betekende in die jaren wat. "Ik hoor mensen daar nu wat denigrerend over doen, maar toen had je geen zittingstermijn van vier jaar. De termijn was een jaar. Dat Hermesdorf na de

bevrijding is herkozen, bevestigt zijn statuur als bestuurder."

Het vergeten heeft volgens Brabers ook te maken met het na-oorlogse klimaat in Nederland, dat in het teken stond van opbouwen. "Aan de oorlog wilde men niet graag herinnerd worden. En ook niet aan de verzetsdaden. De belangstelling daarvoor kwam pas later."

Na een loopbaan van 37 jaar ging Hermesdorf in 1965 met emeritaat. "Een opflinkerende daad van verzet en dat was het dan", vat Brabers samen. Al laat de gedachte aan een straatnaam de historicus niet los. "Weet je wat zo raar is: J.P.M. Cornelissen heeft wél een straat in de professorenbuurt." Heus verdiend, want het was Cornelissen die als secretaris van de universiteit in 1943 uitvoering gaf aan de beslissing de universiteit te sluiten. Maar Brabers vindt: dan voor Hermesdorf ook een straat. Toch weer eens een balletje opwerpen bij de gemeente?

De Hermesdorfprijs wordt jaarlijks uitgereikt aan wetenschappers die op een bijzondere manier in de media waren. Naast de algemene oorkonde – dit jaar voor informaticahoogleraar Bart Jacobs – waren er onderscheidingen voor antropoloog Sophie Bolt (jonge onderzoeker) en hoogleraar Moleculaire Psychologie Barbara Franke (internationale profilering).

Goed gebruik is om een nieuwe voorzitter tijdens zijn eerste honderd dagen niet lastig te vallen met vragen. “Gun mij een tijdje om te weten wat er leeft”, zei hij in zijn openingsinterview in Vox. Toen was het april vorig jaar en beleefde Gerard Meijer zijn laatste maanden als directeur van het Max Planck Instituut in Berlijn, een prestigieus onderzoeksinstituut in de fysische chemie, het vak waarin Meijer met studie en promotie in Nijmegen groot is geworden. Meijer heeft zijn kennismakingsronde erop zitten en sprak in de nieuwjaarsrede voor het eerst de goegemeente toe. Wet één van Meijer: “Onze reputatie blijft achter bij onze kwaliteit. Dat we zo goed zijn moet zichtbaarder worden.”

Een glibberig woord, reputatie. Wat gaat u concreet doen om dit te verbeteren?

“Ik wil meer buitenlandse onderzoekers binnenhalen. In Duitsland werd na de Tweede Wereldoorlog de Alexander von Humboldt Stiftung opgericht: een programma om buitenlanders naar je land te halen, wat op een geweldige manier heeft bijgedragen aan de reputatie van het land. Zoiets kun je in Nijmegen ook doen. Laat meer mensen komen die als ze weer terug zijn in hun land over Nijmegen vertellen. Dat zijn de beste ambassadeurs voor je universiteit. Ik denk aan een beurzenstelsel voor zo'n vijftien tot twintig buitenlandse onderzoekers per jaar.”

Uw stelling luidt dat alle studenten en medewerkers van de universiteit kunnen helpen de reputatie te versterken. Hoe dan?

“Wetenschappers moeten op buitenlandse congressen vaker ventileren dat ze uit Nijmegen komen en dat het hier leuk is. En vertel dan ook over het onderzoek buiten jouw vakgebied en over het mooie van de stad. Te vaak zijn mensen al blij als ze weten wat er in de eigen faculteit speelt. Dat snap ik wel, maar toch zou ik graag een lijstje zien met tien feiten die iedereen over universiteit en stad zou moeten weten. Dat is ook een kwestie van betere interne communicatie.”

Welke tien feiten moeten volgens u op dit lijstje?

“Ik ga ze niet alle tien bedenken, maar drie vragen weet ik wel. Wie de twee Nijmeegse

‘Alsof ik in prijzenfe was bela

De wittebroodsweken van collegevoorzitter Gerard Meijer zitten erop. Een terugblik op zijn eerste twintig weken als eerste man van de universiteit. Wat viel mee? Wat tegen? En wat wil hij als eerste aanpakken? “Iedereen op de campus moet tien basisfeiten kennen over de universiteit en Nijmegen.”

Tekst: Paul van den Broek / Fotografie: Erik van 't Hullenaar

n een stival nd'

'WAT ME GOED BEVALT IS JOGGEN IN DE BOSSEN MET MIJN OUDSTE DOCHTER'

Nobelprijswinnaars zijn. Wat het kernthema is van het onderzoek van het Donders Instituut. En welke omvangrijke ontwikkeling zich afspeelt rondom de Waal. Door dát uit te dragen, verhoog je de kans dat je buitenlandse collega's bij het horen van Nederland vaker aan Nijmegen denken."

We pronken toch graag met de 'international flavour' van deze campus. Dat valt u wat tegen?
"Wat is internationaal? In Berlijn telde mijn groep van zestig mensen dertig nationaliteiten. Hier komt 13 procent van de studenteninstroom uit het buitenland, vooral uit Duitsland. Het wordt interessant en spannend hoe de ontwikkelingen in Europa gaan lopen. Komen de studenten uit Zuid-Europa straks massaal onze kant op? Die ontwikkelingen hebben een geweldige invloed op de studentenmobiliteit, wat voor ons goed kan zijn."

U nam met pijn in het hart afscheid van het Max Planck Instituut, meldde u bij binnenkomst. Heeft u Berlijn inmiddels met een gerust hart achtergelaten?
"Nog niet. Gisteren nog zat ik de hele dag met veel interesse een proefschrift van een van mijn promovendi door te werken. Ik heb nog verantwoordelijkheden tegenover meerdere promovendi en die wil ik nakomen. Daarom zal ik nog zo'n jaar of drie, vier elke maand een dag of drie in Berlijn zijn. Ook als bestuurder wil ik voor een deel wetenschapper blijven."

Waarom eigenlijk? Uw collega's zeiden dat u als voorzitter uw positie in de voorhoede van het vak toch zou moeten opgeven.
"Dan is het nog steeds zinvol om bij onderzoek betrokken te blijven, juist ook als bestuurder."

Hier komen regelmatig commissies op bezoek om ons onderzoek te beoordelen. Dan is het nuttig om te weten wat er onder wetenschappers leeft. Dat je soms nog steeds aan de andere kant van de tafel zit."

U zei in het welkomsinterview dat u na tien Berlijnse jaren erg uitziet naar een terugkeer in Nijmegen. Is het bevallen?

"Ik vind het erg prettig weer dichterbij de buurt van mijn familie, en dan met name mijn ouders en schoonouders, te wonen. In de vierenhalf maand dat ik terug ben in Nijmegen, ben ik een keer of vijf spontaan op een vrijdagavond bij mijn ouders op bezoek geweest. Ik vind het bijzonder plezierig dat weer te kunnen doen. Iets anders wat mij zeer goed bevalt is het joggen in de bossen rond Heilig Landstichting op zondagochtend samen met mijn oudste dochter. Mijn zoon kan ik al lang niet meer bijhouden."

Uw twee dochters studeren hier. Zij hebben u ongetwijfeld al van adviezen voorzien.

"Ik vind het vooral interessant om van hen feedback te krijgen over de kwaliteit van het onderwijs en de begeleiding. Zeer positief, overigens. Ook is het goed te horen hoe enthousiast ze zijn over de voorzieningen op de campus en over het sportcentrum. En als we met de decanen spreken over iets als het nut van het opnemen van colleges, dan kan ik het natuurlijk niet nalaten mijn dochters te vragen naar hun mening."

U werd bij uw aantreden gewaarschuwd voor de cultuurshock: van een hiërarchisch Duits instituut naar het wat informele klimaat van een Nederlandse instelling. Viel het mee?
"De overgang van Duitsland naar Nederland

was niet alleen positief. Ik heb me geërgerd aan de nieuwslezer die op populaire toon met voornamen strooit. Dat is in het journaal van Duitsland ondenkbaar. Binnen de universiteit verwacht ik dat studenten me de eerste keer met u aanspreken. Dan stel ik direct voor om elkaar te tutoyeren, maar een zekere beleefdheidsvorm vind ik aangenaam. Tot nu toe trek ik die op de universiteit ook wel aan."

Uw Berlijnse bestuursstijl werd omschreven als persoonlijk. U was de directeur die iedereen bij naam kende. Hoe moet dat in Nijmegen?
"Ik was me toen ik begon natuurlijk wel bewust van die omslag: iedereen bij naam kennen gaat hier niet. Maar bij alle mensen met wie ik rechtstreeks te maken heb, wil ik heel graag persoonlijk betrokken blijven."

Uw eerste rondgang langs alle geledingen zit erop. Wat viel op?

"Ik ben verrast door de diversiteit van ons onderzoek. Bij de letterenfaculteit vertelden onderzoekers over gebarentaal of hun onderzoek naar dreigtweets. Onderwerpen die me aanspreken, waarover je met hen echt interessante gesprekken kunt voeren. Ik weet ook wel dat iedereen zich van zijn beste kant laat zien als ik langskom, maar het was toch bijzonder. Het leek wel of ik in een prijzenfestival was beland, zoveel haalden wij de laatste maanden binnen: Spinozapremies, een Akademiehoogleraar, de Zwaartekrachtsubsidies. En in het onderwijs de uitverkiezing tot beste brede universiteit met zes topopleidingen. Zulke dingen haal je alleen binnen als je jarenlang heel gericht beleid hebt gevoerd. Daarbij was ik dus niet betrokken. De trots die ik voel is plaatsvervangende trots."

CURRICULUM

NAAM Gerard Meijer
GEBOREN Zeddum, 1962
OPLEIDING St. Ludgercollege Doetinchem (1974-1980). Daarna Natuurkunde in Nijmegen (1980-1985) en een promotie in 1988.

FUNCTIE Voorzitter van het college van bestuur. Een greep uit zijn nevenfuncties: extern wetenschappelijk lid van het Fritz-Haber-Instituut der Max-Planck-Gesellschaft, Berlijn. Bijzonder hoog-

leraar in de Experimentele Natuurkunde aan de Vrije Universiteit, Berlijn. Lid adviesraad van het Instituut voor Atomaire en Moleculaire Fysica van de Academia Sinica, Taipei, Taiwan. (foto rechts: Fritz Haber)

En wat viel er in Nijmegen rauw op uw dak?

“De berichten over de drie overleden studenten. Het nieuws over het ongeluk van twee studenten kwam direct in mijn eerste week als voorzitter. Een rare week. Eerst hadden we de opening van het academisch jaar, later de uitreiking van de Spinozapremies en in het weekend kregen we dat nare bericht. Dan besef je pas hoe divers je rol als collegevoorzitter is. Je bent ook de bindende figuur. Maar ik was er nog veel te kort om die rol te kunnen vervullen, al kon ik me toen gelukkig prijzen onderdeel te zijn van een collegiaal bestuur. Ik doe het niet alleen. Mijn collega's namen het voortouw. Prima natuur-

lijk, maar ik wil me zo snel mogelijk alle aspecten eigen maken die aan het voorzitterschap vastzitten.”

Bij binnenkomst waren uw verwachtingen over de universiteit torenhoog. Er zal ongetwijfeld iets zijn tegengevallen.

“Ik zie een variëteit tussen onderzoeksgroepen waar je kanttekeningen bij mag plaatsen. Er zijn delen die niet aan de hoge kwaliteitseisen voldoen die andere zichzelf stellen. Je kunt niet op alle groepen dezelfde eisen zetten, dat besef ik ook, maar het mag links en rechts beter. Middelmatic onderzoek is grotendeels irrelevant.

We moeten keuzes maken, al snap ik ook wel dat dit complexer is dan het bijstellen van een proefschrift in mijn vorige werkkring.”

De universiteit houdt op dit moment te veel ballen in de lucht?

“Dat is te stellig. Voor mij is nog niet inzichtelijk welke omstandigheden een rol spelen binnen alle onderzoeksgroepen. En je kunt niet op alle groepen dezelfde definitie van kwaliteit loslaten. Maar ik denk wel dat we nog scherper mogen selecteren. Alles staat of valt met het binnenhalen van goede mensen, op allerlei posities binnen de instellingen. De Max Planck Instituten houden er heel scherpe selectiecriteria op na. Die kun je niet één op één vertalen naar de universiteit, maar je kunt er wel wat van leren.”

Het college van bestuur benoemt de hoogleraren: u wilt strenger worden?

“Het voortouw bij de benoemingen ligt bij de benoemingscommissies, maar de rol van het college hierbij moet volgens mij meer zijn dan een rituele dans.”

Bij uw rentree in Nijmegen nam u zich voor ook weer te gaan voetballen. Is het al zover?

“Ja, ik heb me weer aangesloten bij RKSV Eendracht in Mook/Molenhoek, mijn oude club. Ik zal zo lang het kan blijven voetballen. Niet alleen gezond, maar ook een goede manier om met je beide benen in de maatschappij te blijven staan. Je ontmoet weer een heel andere groep mensen.”

U staat opnieuw opgesteld als verdediger, zoals vroeger?

“Ik kan overal spelen, liefst in de as van het veld: in de verdediging, centraal op het middenveld of in de spits.”

Precies de kwaliteiten waarover een voorzitter ook moet beschikken.

“Ik sta niet als voorzitter op het veld en wil die vergelijking liever niet doortrekken. Misschien maar goed ook, want mijn kwaliteiten op het veld zijn niet zo bijzonder. De meesten met wie ik speel zijn beter dan ik.” ★

Wat kwam er van alle goede voornemens?

Ze wilden groeien, aandacht, een doorbraak en een gouden plak. Vorig jaar vertelden zes studenten en medewerkers over hun goede voornemens voor 2012. Van boeken schrijven tot miljoenen binnenhalen. Wat kwam er van terecht?

Tekst: Bregje Cobussen en Mark Merks

> **Wie:** judoka **Jeroen Mooren**
> **Gelukt?**

"Het is niet geworden wat ik ervan had verwacht. Sportief gezien was het een flinke tegenvaller, ik ben in de eerste ronde uitgeschakeld. Daar heb ik ontzettend van gebaald. Ik heb jaren naar de Spelen toegeleefd. Wat nu? Nu richt ik me op Rio 2016. Aan stoppen heb ik niet gedacht. In Londen heb ik niet laten zien wat ik waard ben, maar ik heb wel genoten van de sfeer. Dat wil ik nog een keer meemaken en dan laten zien wat ik kan. Daarom stort ik me de komende twee jaar vol op mijn studie geneeskunde. Ik loop nu mijn coschappen en lig op schema.

Dat geeft rust, want de laatste twee jaar voor de Spelen moeten volledig in het teken kunnen staan van kwalificatie."

> **Wie:** **Merel Ritskes**, hoogleraar **Proefdierkunde** > **Gelukt?**

"Ja! Systematic review is een methode om in databases te zoeken naar data uit eerder onderzoek, die betrekking hebben op jouw onderzoek. Die data zet je tegen elkaar af en daar kun je conclusies uit trekken. Zo hoef je minder dierproeven te doen. In februari hebben we in Nijmegen het eerste internationale symposium over dit onderwerp georganiseerd. Een succes: honderdtwintig deelnemers uit elf landen. In maart is het tweede symposium in Edinburgh. Australische collega's hebben al toegezegd volgend jaar het derde te organiseren. In 2012 hebben we ook twee subsidies gekregen om onderwijs te verzorgen op dit gebied én een om richtlijnen te ontwikkelen."

... Studentenbestuur in de spotlights zetten

> **Wie: Daphne Beunk, student recht en management en ex-lid van de Universitaire Studentenraad > Gelukt?**

"Ik geloof dat we het goed hebben gedaan, we kijken er tevreden op terug. Er hebben veel studieverenigingen meegedaan aan de Week van het Studentbesturen, de informatiebijeenkomsten zijn goed bezocht. En ondanks de dreiging van een langstudeerboete was er ruim voldoende animo voor de bestuursfuncties, in ieder geval bij de USR.

Wat ik zelf heb geleerd? Ik loop nu stage bij een advocatenkantoor en merk dat ik meer kennis heb van de manier waarop een bedrijf, een grote organisatie, in elkaar steekt. Daarbij heb ik meer ervaring opgedaan in het overtuigen van andere mensen, om ze met jouw verhaal mee te krijgen. Binnen de studentenraad overleg je eerst met je collega's, dan is het zaak om de ondernemingsraad mee te krijgen en tot slot moet je het college van bestuur overtuigen. Die ervaring, daar heb ik nu baat bij."

... Groeien met FC Kunde

> **Wie: Dennis Arns, student communicatiewetenschap en ex-voorzitter van studenten-voetbalvereniging FC Kunde > Gelukt?**

"Vorig jaar zijn een alumniteam en een nieuw damesteam gestart. Die teams spelen inmiddels allebei competitie. Het alumniteam staat zelfs bovenaan. Het zou mooi zijn als dat team direct in het eerste seizoen kampioen wordt. Ook omdat we vorig jaar geen enkele prijs hebben gepakt. Alle teams zijn in de middenmoot geëindigd. Nu staat ook Dames 1 op de eerste plek. Het lijkt er dus op dat we dit jaar beter gaan presteren.

Ik voorspelde vorig jaar ook dat het Nederlands elftal Europees Kampioen zou worden. Daar klopte dus geen hout van. Het was waardeeloos en ik heb er flink van gebaald. Nu staat Van Gaal aan het roer. Hij experimenteert nogal veel en ik weet niet goed wat ik daarvan moet vinden. Ik spreek me dus maar even niet meer uit over de toekomst van het Nederlands elftal."

> **Wie: Peter Rietbergen, hoogleraar Cultuurgeschiedenis na de Middeleeuwen > Gelukt?**

"Ik heb *Rome and the World* in 2012 weliswaar niet kunnen presenteren, maar dat is zo erg niet. Dat is hoe het kan gaan met goede voor-nemens. In januari 2012 kwam plotseling het verzoek om een boek te maken voor het afscheid van (toenmalig collegevoorzitter, red.) Roelof de Wijkerslooth. Bovendien werd ik gevraagd om de Diesrede te houden. Ook dat is een – schitterend vormgegeven, dat was een mooie verrassing – boekje geworden. Ik heb in 2012 dus twee vooraf niet geplande boeken geschreven en gepubliceerd, die op geheel andere wijze een groot publiek bereikt hebben. Kortom, het was een druk jaar, maar zeer productief. In februari reis ik naar Rome, om daar *Rome and the World* officieel aan te bieden. *Clio's Stiefzuster*, het andere boek waar ik aan werkte, rond ik in 2013 af. Er ontbreekt nog één hoofdstuk."

... Werken aan boeken

> **Wie: Paul Tiesinga, hoogleraar Neuroinformatica aan het Donders Instituut > Gelukt?**

"We wilden een Flagship Grant – een subsidie van een miljard van de Europese Unie – binnenhalen. Daarmee willen we een computersimulatie ontwikkelen van het volledige menselijke brein. Een enorme klus. Vorige week hoorden we dat we die Flagship Grant toegekend hebben gekregen. Althans: het eerste deel. Natuurlijk krijgen wij dat niet alleen: aan dit project werken honderdtwintig onderzoeksgroepen mee. Wij gaan daar dus maar

... Een miljard binnenhalen voor een computermodel van het brein

een klein deel van uitmaken. Ik denk dat we dit jaar kunnen starten met ons onderzoek. We gaan statistische modellen maken voor connectiviteit in de hersenen: hoe de ene hersencel zich verbindt met een hersencel in een ander deel van het brein. Het is onmogelijk te achterhalen hoe dat in het echt gaat, daar hebben we deze modellen voor nodig. Na dertig maanden wordt bekeken of we goed hebben gepresteerd. Als het goed is krijgen we dan de rest van het miljard."

BOUW EEN FEESTJE VOOR JE ALUMNI

Dan blijven ze hangen

Koester je afgestudeerden! De universiteit ziet het nut daar wel degelijk van in. Maar hoe doe je dat? "Alumni-beleid begint al bij de instroom, niet pas ná de diploma-uitreiking."

Tekst: Paul van den Broek en Martine Zuidweg
Illustratie: Roel Venderbosch

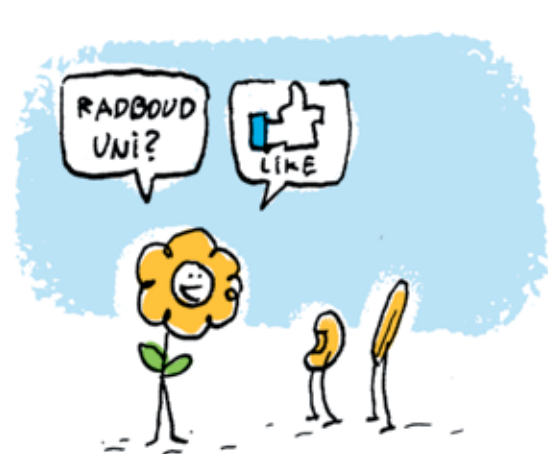
Toen ze eindelijk een streep konden zetten achter haar succesvol verdedigde scriptie en klaar was voor ontvangst van haar masterdiploma, viel er een envelop op de deurmat. Het was de brief van de Radboud Universiteit met het tijdstip van de diploma-uitreiking. 'Beste kandidaat', aldus de aanhef. Ai. Waren ze haar naam nu al vergeten? Een beetje teleurgesteld was ze wel, herinnert bedrijfskundealumnus Thekla Wesche. "Zo'n aanhef komt niet persoonlijk over. Afstandelijk juist, alsof je een nummer bent."

Tussen de verdediging van haar scriptie en de diploma-uitreiking zat drie maanden. Wesche heeft er daarom nog even over gedacht de plechtigheid rondom de uitreiking maar te laten zitten. "Ik vond het interval te groot. Voor hetzelfde geld had ik intussen al een baan in Amsterdam en moest ik alleen voor die uitreiking terugkomen naar Nijmegen." Maar ze koos toch voor een officiële uitreiking, want dat was leuk voor haar familie. En hoewel die uitreiking met 25 afstudeerders op een rij niet persoonlijk te noemen was, heeft ze geen spijt van haar beslissing. "Ik had het geluk dat mijn begeleidster aanwezig was. Ze kwam na afloop naar mij en mijn moeder toe, dat was heel leuk. De meeste andere studenten bij de uitreiking moesten het zonder hun scriptiebegeleider doen."

Nu is Wesche alumnus. Eén van die mensen die de universiteit zo graag aan zich bindt. Want alumni staan meer dan ooit op de agenda van Nederlandse universiteitsbestuurders. "In het licht van je reputatie zijn je alumni belangrijke ambassadeurs", zegt collegevoorzitter Gerard Meijer. Hoe goed je het ook doet als universiteit, als dat niet doordringt tot de rest van de wereld, heb je er niet zo veel aan. Meijer ziet een rol voor de oud-studenten. Alumni kunnen op hun nieuwe stek vertellen over het goede leven op de Nijmeegse campus en de kwaliteit van de opleidingen. Sterker: de alumni kunnen ook zélf bijdragen aan de kwaliteit van onderwijs en onderzoek. Met gastcolleges, met adviezen over een curriculum waar de praktijk wat aan heeft, met plekken voor afstudeerstages. Meijer: "Sommige alumni zitten op heel belangrijke posities, die kunnen de universiteit goed ondersteunen."

Club van 2014

Het alumnibureau van de universiteit draagt zijn steentje bij met een database van alumni en een jaarlijkse alumnidag. Maar het college wil dat de faculteiten en opleidingen zelf meer initiatief tonen. Bijvoorbeeld met een aanbod van lezingen over nieuwe ontwikkelingen op het vakgebied. Dát oefent volgens het college pas aantrekkingskracht uit op alumni. Meijer: "Mensen die hier hebben gestudeerd voelen

zich vooral verbonden met hun studie, met het gebouw waar ze onderwijs hebben genoten. Niet zozeer met de universiteit als geheel. Hoewel we dat laatste óók voor elkaar moeten zien te krijgen.”

Voor Antal Putman, woordvoerder van de rechtenfaculteit, zijn de woorden van Meijer gesneden koek. Zijn faculteit staat te boek als het beste jongetje van de klas. “Maar voor ons is het gemakkelijker”, zegt Putman. “We hebben een herkenbare beroepsgroep en die is zo slim geweest om mensen te verplichten zich bij te scholen.” Jaarlijks bezoeken honderden juristen een van de vele nascholingsactiviteiten van de faculteit. Putman: “Een uitstekende bodem onder je alumnibeleid. Maar op die bodem moet je wel wat laten groeien en dat doen we dan ook.” Met een hele reeks activiteiten lokt de faculteit haar alumni terug naar de campus: een dictee voor juristen, lezingen, actualiteitencolleges. “De actualiteitencolleges zijn al jaren onze topper. Daar komen zevenhonderd alumni op af.” Daarnaast organiseert de faculteit bijeenkomsten in steden waar veel alumni wonen, zoals in Amsterdam en Brussel. Met een gratis blad – gestuurd naar elke alumnus die de faculteit kan vinden – wordt iedereen op de hoogte

gehouden. Een van de medewerkers van het bureau is speciaal belast met het up to date houden van de adresbestanden. Resultaat: de faculteit kent naam en adres van liefst driekwart van alle negenduizend alumni. Zo’n megabestand werkt als een vliegwiel, zegt Putman. “Omdat we zo veel mensen aanschrijven, komen steeds meer mensen opdraven en wordt het voor anderen nog interessanter en leuker om ook te komen.”

Is het contact eenmaal gelegd, dan ligt als extraatje de weg open naar fondsenwerving. Bijvoorbeeld via de ‘Club van 2014’, wat verwijst naar het openingsjaar van de nieuwe faculteit: wie 20,14 of 201,40 euro doneert, wordt rond de opening extra in de watten gelegd. De bijdrages van de club, nu al vijfhonderd alumni groot, worden ingezet voor extra studentenvoorzieningen in het gebouw. Een andere actie die nu op touw wordt gezet: alumni aanbieden om tegen een prijskaartje hun naam te verbinden aan meubilair in het gebouw.

Publiktrekkers

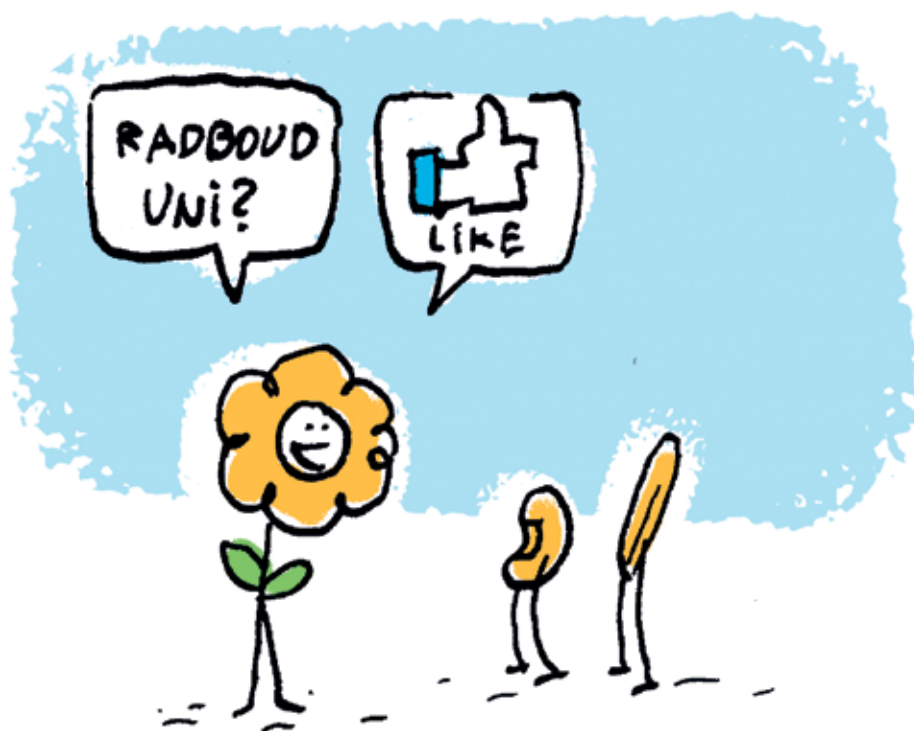
Zo’n gouden troef als verplichte nascholingscursussen hebben alleen rechten en tandheelkunde. De andere faculteiten moeten zelf de boer op. Faculteiten als managementwetenschappen en sociale wetenschappen hebben bovendien een divers pluimage aan alumni. René Vermeulen, hoofd van de afdeling die onder meer is belast met alumnibeleid bij managementwetenschappen: “Onze opleidingen proberen alumni wel aan te spreken op inhoudelijke thema’s, op facultair niveau is dit lastig.” Bij sociale wetenschappen organiseerde psychologie vorig jaar een alumnicongres met publiktrekkers als Ap Dijksterhuis. Daar kwamen 230 mensen op af. “En sinds dat congres komen op de jaarlijkse alumnidag veel meer alumni”, zegt Robin Kayser, hoofd van de afdeling onderwijs en onderzoek binnen sociale wetenschappen. Een tweede congres staat voor 2 februari aanstaande op stapel, bij de psychologen althans. “We hopen dat de andere opleidingen nu ook dit soort congressen gaan organiseren, of in het geval van de kleine opleidingen, lezingenbijeenkomsten over actuele thema’s zoals de invloed van sociale media.”

GEZOCHT: VIPALUMNI

De prominente alumni, die zou collegevoorzitter Gerard Meijer graag willen koesteren. Het gaat om een groep van dertig à veertig mensen uit verschillende hoeken van de universiteit die nu op heel belangrijke posities zit. Hun positie hebben ze deels te danken aan deze universiteit. “Wat we willen doen is ze up to date houden met de juiste informatie over de universiteit en ze uitnodigen om twee keer per jaar terug te komen naar de universiteit voor een bijeenkomst rond een bepaald thema. Zo kunnen ze elkaar beter leren kennen.” Het doel: prominente alumni moeten zich meer betrokken gaan voelen bij de universiteit. Zodat ze bij tijd en wijle een goed woordje doen voor de Radboud Universiteit. En zodat Meijer en zijn collega’s af en toe een beroep op hen kunnen doen.

BIJ RECHTEN KUNNEN ALUMNI HUN NAAM VERBINDEN AAN MEUBILAIR IN HET NIEUWE GEBOUW

Maar in dat geval zou elke opleiding over een alumnimedewerker moeten beschikken en niet, zoals nu, een parttime beleidsmedewerker per faculteit. Vaak heeft die beleidsmedewerker er nu ook allerlei andere taken bij, zoals internationalisering of loopbaantraining. Kayser: “Met een medewerker per opleiding kun je veel meer activiteiten organiseren en veel meer betrokkenheid creëren. Op dit moment ben je afhankelijk van individuele initiatieven binnen de opleidingen. En niet iedereen voelt zich geroepen om het alumnibeleid op zich te nemen.”

Dik boek

De focus van het alumnibeleid ligt op dit moment op de afgestudeerden. Maar in feite begint het alumnibeleid al aan de poort van de universiteit, zeggen betrokkenen. Met een goede ontvangst van studenten. Amerikaanse universiteiten maken er een feestdag van, met live muziek en activiteiten voor studenten én hun ouders. De boodschap: dat je vanaf nu bij ons hoort, is een groot feest waard. In Engeland maakt elke Oxfordstudent een afspraak met de rector om bij hem thuis met een speciale pen de naam bij te schrijven in een dik boek waarin ook prominenten als oud-president Bill Clinton hun naam schreven. Ook hier voelen studenten zich even extra bevoorrecht dat ze deel uit mogen maken van deze universitaire gemeenschap. “Alumnibeleid begint al bij de instroom, niet pas ná de diploma-uitreiking”, zegt Mireille Vaal, die over de alumni bij letteren gaat. “Door mensen aan je te binden, ze oprecht te waarderen gedurende het traject van aanmelden tot en met afstuderen, creëer je een band met alumni die veel meer waarde heeft en veel toekomstbestendiger is.” De aanbeveling van René Vermeulen van managementwetenschappen: vier als universiteit je successen ook

samen met de studenten. En behalve trots aanwakkeren, moeten we ze ook helpen bij de start van hun loopbaan, vindt Vermeulen. De recent opgerichte loketten hiervoor (*career services*) verdienen volgens hem alle steun. “Je draagt bij aan binding als je als universiteit laat zien dat je wilt helpen met de professionele carrière.”

Antal Putman van de rechtenfaculteit onderschrijft de stelling dat het alumnibeleid niet vroeg genoeg kan beginnen. “Vanaf het moment dat een scholier bij ons informatie aanvraagt, proberen we het contact vast te houden.” Putman noemt als belangrijk moment het exitgesprek: elke student ontvangt rond het afstuderen een uitnodiging voor een persoonlijk gesprek. “Daar halen we tips uit voor de opleiding en kijken we vooruit naar de toekomst van de student.”

De afstudeerplechtigheid hoort opgeluisterd te zijn met een persoonlijk woordje voor de student, zegt Kayser. En ouders moeten zich welkom voelen. Ook met zoiets als een gratis parkeerplaats wanneer zoon of dochter afstudeert. Een paar jaar geleden ontving de faculteit klachten van ouders over de diploma-uitreiking bij sociale wetenschappen. Ze vonden de ceremonie te mager en ook onpersoonlijk. Zijn we hier nou helemaal voor naar Nijmegen gekomen, vroegen ze zich af. “We hebben de onderwijsdirecteuren toen op het hart gedrukt dat ze er wel voor moeten zorgen dat het afstuderen voor studenten een mooie herinnering is.”

Een persoonlijk woordje tijdens de uitreiking had bedrijfskundealumnus Thekla Wesche wel op prijs gesteld. Als de verdediging van haar scriptie was samengevallen met de uitreiking van haar diploma, had dat meer voor de hand gelegen. En had haar familie bovendien maar één keer de rit naar Nijmegen hoeven maken. *

COLUMN

STUDENT2012

Lieke von Berg, vijfdejaars student Nederlands aan de Radboud Universiteit, werpt elke Vox een kritische blik op campus, studentenleven en onderwijs.

Niet lullen maar poetsen

“Denk eraan”, zei ik nog tijdens ons laatste overleg, “we hebben allemaal gehoord van het onderzoek waaruit blijkt dat een rommelige omgeving agressie uitlokt.” Groepsopdrachten waren altijd al een behoorlijk complexe bezigheid – zie maar een moment te vinden waarop ieder groepslid collegevrij, katervrij en schaatskoorts vrij is voor een periode van minstens drie uur om te vullen met onproductief gekeuvel – maar in het post-Stapel tijdperk komen er meer zorgen bij. Met drie anderen ben ik veroordeeld tot een langetermijnproject waar wekelijks aan gewerkt moet worden en ik, ik durf het bijna niet uit te spreken, heb zeer sterke aanwijzingen dat de andere drie stelselmatig niet-bestaande resultaten presenteren. Het is lastig dit ter sprake te brengen. Als ik er subtiel naar informeer, vegen ze snel hun straatje schoon. Bovendien, ik weet het ook wel, het is het systeem. Toegenomen druk. Waarom aandacht verspillen aan vervelend routinewerk? Zelf documenteer ik alles om de schijn van nalatigheid te voorkomen: ik beschrijf mijn methodes zorgvuldig, laat weten welke middelen ik gebruikt heb en welke uitgaven ik heb moeten doen. Ik noteer de eventuele problemen die zich voordoen en merk op welke zaken extra aandacht verdienen in het vervolg. De andere drie doen dit niet. Niets maakt aannemelijk dat ze hun werk daadwerkelijk uitgevoerd hebben. Als ik op vrijdagmiddag wegga is er nog geen enkel resultaat te zien; maandagochtend staat er plots een hele tabel ingevuld. Maar ik durf mijn vermoedens niet te uiten. Voor hetzelfde geld ben ik geen klokkenluider maar een ordinaire belletjetrekker. Stel dat ik ernaast zit, stel dat het wél allemaal keurig in de haak is. Aan de andere kant, als dit nog verder ontspoot, ligt er straks veel meer troep om op te ruimen. De bezem moet erdoor gehaald. Toch weet ik niet goed wat ik moet doen, geconfronteerd met al die vinkjes in een tabel die onmogelijk kunnen kloppen. Blijkbaar zitten sommige neigingen van student af aan al diep verankerd in iedere academicus. En dat terwijl mijn drie huisgenoten, gevraagd naar hun ethische opvattingen, er luidkeels mee instemmen dat het te kinderachtig voor woorden is: schoonmaakroosterfraude.

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afgaan of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

LUISTEREN

TIMO PISART (24), PSYCHOLOGIE-ALUMNUS, POPJOURNALIST, DJ EN GITARIST VAN OIIO

1. JACCO GARDNER + TRAUMAHELIKOPTER

9 februari in Merleyn

Dé belofte van het jaar (sixties wonderkind Jacco Gardner) gekoppeld aan dé live sensatie van het moment (traumahelikopter). Kun je meteen de beste podiumdirecteur van Nederland feliciteren! 7,50 euro. 23.00 uur.

2. ÜBER-ICH

26 februari in het CultuurCafé

Hoe klinkt de beste band van Nederland? Grote Prijs-winnaar Über-Ich geeft antwoord: als tropische en eclectische pop. Gratis. 20.30 uur.

3. BENJAMIN HERMAN

27 februari in Café Trianon

Potverdorie! Staat daar plotsklaps een meestertoeteraar in Café Trianon. Je kunt hier de zweetdruppels van zijn hoofd en in zijn saxofoon zien druppelen. 5,00 euro. 21.00 uur.

Niemand won de onderscheiding IJzeren Podiumdier vaker dan een maal. Behalve Toine Tax, directeur van de Nijmeegse poptempel Doornroosje. Hij mocht de prijs afgelopen maand voor de derde (!) keer in ontvangst nemen. In gesprek met het rekenwonder van Roosje over Excel, hippies met argusogen en een gezonde muzieksce-
ne.

TOINE TAX: HET REKENW VAN ROOSJE

Tekst: Timo Pisart / Foto: Gerard Verschooten

Uitgelachen werd Toine Tax, toen hij met zijn gietijzeren eend de trein naar Nijmegen nam. En ook hier wees een stel schoolkinderen de directeur giechelend na, toen hij met het IJzeren Podiumdier onder de arm naar 'zijn' poppodium fietste. Inderdaad: de beeltenis van de vakgenotenprijs relateert 'm meteen, maar het is wel degelijk een eer om een IJzeren Podiumdier te winnen. Bovendien: Toine Tax won hem als directeur van Doornroosje niet voor het eerst, maar al voor de derde keer. Een unicum. Geen wonder dat Tax de eend vandaag glunderend laat zien en even later in de gang wijst naar een gietijzeren hert. Hij lacht breed: "Die won Roosje vorig jaar nog, voor beste poppodium."

Jasje met spijkerbroek

Toine Tax is alweer twaalf jaar directeur van Doornroosje. In februari 2001 trad hij aan. Hij trof een hippiehol met een pannenkoekstructuur, waar de medewerkers hem met argusogen aankeken. "Ik was procesmanager geweest bij de universiteit en kwam in jasje en spijkerbroek binnengewandeld voor mijn sollicitatiegesprek. De leden van de ondernemingsraad stonden half met de rug naar me toe. Ze wilden niets van me weten."

Maar Tax werd al gauw geaccepteerd door de medewerkers van het poppodium. In 2004 won hij zijn eerste IJzeren Podiumdier. De onderbouwing: "Tax heeft Doornroosje geprofessionaliseerd, zonder het hart uit de organisatie te halen." Hoe hij dat deed? De directeur introduceerde onder andere een gigantisch Excel-systeem, waarin alles werd

bijgehouden en doorgerekend: van de namen van geboekte bands en planningen tot gages en bezoekersaantallen. Dat klinkt misschien wat saai, maar het is essentieel voor een poppodium, zeker in tijden dat steeds meer in subsidies wordt gesneden en de cultuursector het zwaar te verduren heeft. Om die reden zei programmeur Darko Esser eens tegen Tax: "De cijfers zijn nu zó duidelijk dat we het nooit meer over geld hoeven te hebben. Het gaat meteen om de inhoud."

Ketenbenadering

Tax heeft niet alleen voor Doornroosje veel betekend, hij zet zich in voor poppodia in het hele land én voor de hele Nijmeegse muzieksce-
sector. Vanuit een ketenbenadering begon Doornroosje oefenruimtes te verzorgen, nam ze het kleinere podium Merleyn onder haar hoede en stimuleerde ze andere podia (zoals LUX en Keizer Karel Podia) om popmuziek te programmeren. Dat heeft gezorgd voor een bloeiende muzieksce-
ne in Nijmegen, waar iedereen baat bij heeft. Die ketenbenadering krijgt intussen steeds meer navolging in de rest van Nederland. Reden om Tax wéér een IJzeren Podiumdier toe te kennen. "Het is puur management: de bezoekersaantallen van Doornroosje lopen de laatste jaren wat terug, maar Merleyn brak afgelopen jaar wéér een bezoekersrecord. We moeten blijven reorganiseren om bij de tijd te blijven en dat is wat ik toevoeg: het rekenen. Mijn mensen vinden het hartstikke leuk: 'Toine rekent wel totdat het kan.'" *

ONDER

LEZEN

JELKO ARTS (21), STUDENT NEDERLANDS EN REDACTEUR BIJ LITERAIR TIJDSCHRIFT OP RUWE PLANKEN

1. POËZIEWEEK

31 januari t/m 6 februari in Nederland en Vlaanderen

Deze allereerste Poëzieweek is een poging om de Boekenweek een dichtelijk broertje te geven. Het slim gekozen thema *muziek* trekt in elk geval de aandacht. Doordat rap ook onder dat thema wordt geschaard, zou poëzie zomaar opeens hip moeten worden. Ik ben nog niet overtuigd. Wel fijn: op de posters prijkt het ijzersterke 'BOEM, Paukeslag' van Paul van Ostaijen. Een mooie aanzet om dat meesterwerkje weer eens te lezen.

2. DENNIS GAENS

schering en inslag
 De ambtstermijn van stadsdichter Dennis Gaens is afgelopen. Hij draagt het stokje over aan Marijke Hanegraaf. Gaens' tweede bundel verscheen in januari.

ZIEN

MARLON JANSSEN (25), STUDENT ALGEMENE CULTUURWETENSCHAPPEN EN FILMFANAAT

1. OSKAR FISCHINGER

Februari in het EYE Filmmuseum
 Filmmuseum EYE in Amsterdam staat in het teken van filmkunstenaar Oskar Fischinger. Iedere zondag gratis rondleidingen en workshops. 8,50 euro.

2. BEST OF THE FEST

10 februari in LUX
 Heb je het IFFR (International Film Festival Rotterdam) moeten missen? Geen nood! LUX vertoont van 11.00 tot 0.00 uur de beste films van het festival. 9,00 euro (film) / 35,00 euro (passe-partout).

3. VALENTIJSFILM

14 februari in LUX
 Combineer een dinertje met de romantische komedie *Cheerful Weather for the Wedding*. 13,00 euro (film) / 27,00 euro (film en diner).

UITGAAN

ATEKE WILLEMSE (26), LERAAR IN OPLEIDING EN PRAKTISEREND UITGAANSEXPERT

1. MAWMAW

1 februari, Extrapool
 Gestimuleerd door kunstzinnig behang en bagels een hipster-verantwoorde muzikale workshop volgen? Daar parkeer je jezelf toch graag voor in Extrapool? Gratis. 19.00 uur.

2. TRANSITIECAFÉ

7 februari, De Klinker
 Krik je geitenwollessokken-gehalte op door je te laten informeren over de nieuwste Nijmeegse voedselinitiatieven. Gratis. 20.00 uur.

3. NIJMEEGS ONTWERP PLATFORM: 'IETS MET LETTERS'

18 februari in LUX

Als je de creatieve sector van de Keizerstad wilt inspireren, doe je dat natuurlijk met een zo vaag mogelijk thema. Iets met letters. Hiep hoi, waar kan ik tekenen?! 7,50 euro. 20.00 uur.

NIUW GEZICHT

NAAM: LOUIS VAN DEN BERG (45)
VORIGE FUNCTIE: ONDERNEMER IN VASTGOEDMANAGEMENT EN -ONTWIKKELING
NIUWE FUNCTIE: HOOFD BEHEER BIJ HET UNIVERSITAIR VASTGOED BEDRIJF (UVB)
SINDS: 15 NOVEMBER 2012

Wat houdt je nieuwe functie in?

"Ik ben verantwoordelijk voor het beheer van de gebouwen van de universiteit – in totaal 330.000 vierkante meter. Een team van 28 mensen zorgt ervoor dat alle storingen verholpen worden. Denk aan: kapotte verwarmingsketels, lekkages, terreinbeheer, klimaatbeheer en gladheidsbestrijding."

Wat wil je bereiken?

"Een speerpunt voor mij is dat de UVB-afdelingen beheer en projecten beter gaan samenwerken bij nieuwbouwplannen. Keuzes in de bouw hebben veel invloed op de latere kosten van onderhoud. Denk bijvoorbeeld aan materiaalkeuze. Houten kozijnen zijn in aanschaf goedkoper dan aluminium kozijnen. Maar aluminium is onderhoudsvrij, terwijl hout elke zes jaar geschilderd moet worden. Op de lange termijn zijn houten kozijnen dus duurder. Bij het Grotiusgebouw, dat nu in aanbouw is, hebben mijn collega's voor mijn komst al een slag gemaakt. Ik wil deze trend graag versterken."

Hoe bevalt het?

"Ik voel me als een vis in het water. Vastgoed zit me in de genen. Ik ben als scholier op de LTS begonnen, met een cementtroffel in de hand. Na de HTS Vastgoedbeheer heb ik onder andere bij verschillende woningcorporaties gewerkt. Ik woon nu in Malden, maar ben geboren en getogen in Nijmegen. Ik ben trots op mijn stad en ook op de Radboud Universiteit. Daarom voelt deze functie ook een beetje als een erebaantje. Maar het belangrijkste is dat de sfeer op de afdeling heel dynamisch is. Iedereen is vol positieve energie met zijn werk bezig. Het voelt of ik hier al een half jaar werk."

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN VOOR VOX CAMPUS KUNT U STUREN NAAR: VOXCAMPUS@VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX VERSCHIJNT OP 28 FEBRUARI 2013.

ALGEMEEN

www.ru.nl/fb

Gewijzigde openingstijden op de campus in de carnavalsvakantie (11 t/m 15 februari):
REFTER: maandag 11 t/m donderdag 14 februari geopend van 11.00-19.00 uur, op vrijdag 15 februari van 9.00-14.00 uur.

RESTAURANT FNWI: maandag 11 t/m vrijdag 15 februari geopend van 11.00-14.00 uur.

GERECHT: maandag 11 t/m vrijdag 15 februari geopend 11.00-14.00 uur.

SPORTCAFÉ: gesloten op zaterdag 9 en zondag 10 februari. Van 11 t/m 15 februari geopend van 19.30-23.30 uur.

CULTUURCAFÉ: gesloten op maandag 11 en dinsdag 12 februari. Van woensdag 13 t/m vrijdag 15 februari geopend van 16.00-20.00 uur

CAMPUSHOP EN DE-CAFE: hele week gesloten.

SOETERBEECK: gesloten op maandag 11 en dinsdag 12 februari.

HUIZE HEYENDAEL EN AULA: alle dagen geopend.

www.wecanteen.nl

4 T/M 7 FEBRUARI: We Canteen Proefweek RU Nijmegen. Lokale ondernemers breiden een week lang het aanbod van de Refter uit met heerlijke maaltijden en tussendoortjes.

6 FEBRUARI, 11.00 uur: We Canteen Hardloopclinic. Iedereen die meedoet aan de clinic, krijgt na afloop een gratis biosapje. Verzamelen in sportkleding en op hardloopschoenen onder de loopbrug bij de entree van het Gymnasion.

www.ru.nl/studentenkerk

14 FEBRUARI, 17.00 uur: Hutspot of Couscous: De (on)mogelijkheid van het samengaan van religie en democratie. Debat (CC3) met theolog van het jaar Erik Borgman, gevolgd door gezamenlijke maaltijd (Studentenkerk).

SOETERBEECK PROGRAMMA

www.ru.nl/sp

7 FEBRUARI, 20.00 uur: Vrienden maken voor het leven, hoe doe je dat? Filosofieworkshop met praktisch filosoof Wouter Sanderse. Locatie: de Rode Laars, E. 2.64.

14 FEBRUARI, 19.00 uur: The Whistleblower, film & debat over mensenhandel, i.s.m. ISON. Locatie: CollegezalenComplex.

19 FEBRUARI, 20.00 uur: Literaire lezing door Christiaan Weijts, writer in residence. Weijts leest een verhaal voor

Uber-ich, 26 februari in het CultuurCafé

19 EN 20 FEBRUARI: Start vijfdelige, wekelijkse meditatiecursussen op dinsdagen en woensdagen, aanmelden via info@studentenkerk.ru.nl.

21 FEBRUARI, 19.30 uur: Leven met sterven, hoe? Cursus voor artsen en verpleegkundigen die in hun werk te maken hebben met de dood. Aanmelden via secretariaat@studentenkerk.ru.nl.

CULTUUR

www.ru.nl/cultuuroopdecampus

5 FEBRUARI, 19.30 uur: University Unplugged. Eerste editie van een open podium voor studenten die akoestische muziek maken. Aanmelden via muziek@cultuuroopdecampus.nl. Locatie: Studentenkerk.

6 FEBRUARI: Stukafest Nijmegen. Festival in Nijmeegse studentenkamers met Katinka Polderman, Kids With Guns en anderen. Zie: www.stukafest.nl/nijmegen.

20 FEBRUARI, 19.00 uur: Das Weiße Band. Film met inleiding door Raoul

Wassenaar, kenner van de films van Michael Haneke. Locatie: CC3.

26 FEBRUARI, 20.30 uur: Über-Ich. Optreden van de eigenzinnige conservatoriumband die de Grote Prijs van Nederland heeft weten binnen te slepen. www.uber-ich.com. Locatie: CultuurCafé

27 FEBRUARI, 20.00 uur: Hanneke Hendrix, Dennis Gaens en Willem Claassen. Optreden van drie Nijmeegse literaire belofes: Gaens was stadsdichter van Nijmegen en Hendrix en Claassen debuteerden vorig jaar elk met een roman. Locatie: de Rode Laars, E2.64.

28 FEBRUARI, 20.00 uur: KloosterKino. Een dosis hart- en zielverwarmende animated shorts van over de hele wereld. Locatie: Studentenkerk.

SPORT

www.ru.nl/sportcentrum

11 T/M 17 FEBRUARI: Aangepast rooster wegens de Krokusvakantie, zie de website.

Christiaan Weijts

NAAR HET BUITENLAND? VRAAG EEN BEURS AAN!

Een schenking van maximaal 10.000 euro voor een vervolgstudie in het buitenland: het VSBfonds heeft dit jaar 7 beurzen ter beschikking gesteld voor studenten van de RU die tussen 1 maart 2012 en 31 december 2013 afstuderen als bachelor- of masterstudent. Met deze beurzen kun je een studie in het buitenland volgen. Ook kun je kiezen voor onderzoek aan een buitenlandse universiteit. Een aanvraagformulier vind je op <http://www.vsbfonds.nl/beurzen> en op www.ru.nl/vsb. De aanvragen moeten voor 1 maart ingeleverd zijn bij de decaan van de faculteit waar je studeert. Op 25 maart zijn er selectiegesprekken met de kandidaten. Meer info bij het International Office, Comeniuslaan 4.

PERSONEEL

Kom roeien bij de PV Radboud.

De personeelsvereniging (PV) wil de belangstelling peilen voor de oprichting van een Radboud-roeivereniging voor PV-leden, in samenwerking met Phocas. Bij voldoende interesse worden er teams opgericht voor roeiers met en zonder ervaring.

BENOEMINGEN

www.ru.nl/persberichten

MW. DR. I.D. (IRIS) NAGTEGAAL is per 1 januari 2013 benoemd tot hoogleraar Gastrointestinale Pathologie (UMC).

DHR. PROF. DR. J. (JOS) OOMENS is per 1 januari 2013 benoemd tot hoogleraar Molecular Structure and Dynamics (FNWI).

DHR. PROF. DR. PIM ASSENDELFT is per 1 januari 2013 benoemd tot hoogleraar Huisartsgeneeskunde aan de Radboud Universiteit (UMC).

PROMOTIES & ORATIES

1 FEBRUARI 2013, 15.45: afscheidscollege dhr. prof. dr. J.L. Willems (UMC St Radboud) 'Opleiding als sleutel voor de toekomst'.

4 FEBRUARI 2013, 10.30 UUR: promotie mw. drs. P.T. Ha (FSW) 'No ordinary love: the development of adolescent romantic relationships'.

4 FEBRUARI 2013, 13.30 UUR: promotie mw. A. Böckler (FSW) 'Looking at the world together: how others' attentional relations to jointly attended scenes shape cognitive processing'.

6 FEBRUARI 2013, 10.30 UUR: promotie mw. M.A. Calvaruso (UMC St Radboud) 'Mitochondrial complex I assembly in man and mouse'.

6 FEBRUARI 2013, 13.30 UUR: promotie dhr. drs. R.E. Sonneveld (UMC St Radboud) 'Views of patients, dentists, and dental students with respect to organizational aspects of dental practices'.

7 FEBRUARI 2013, 13.30 UUR: promotie dhr. drs. E. Visser (UMC St Radboud) 'Leaves and forests: Low level sound processing and methods for the large-scale analysis of white matter structure in autism'.

7 FEBRUARI 2013, 15.30 UUR: promotie dhr. drs. M. Verschoor (FdM) 'The quest for the legitimacy of the people: A social contract approach'.

13 FEBRUARI 2013, 15.30 UUR: promotie mw. drs. S.W. Nanhoe-Mahabier (UMC St Radboud) 'Freezing and falling in Parkinson's disease: from the laboratory to the clinic'.

14 FEBRUARI 2013, 11.00 UUR: promotie dhr. A.I. Estrada Cuzcano (UMC St Radboud) 'Molecular genetic basis of non-syndromic retinal dystrophies'.

14 FEBRUARI 2013, 13.00 UUR: promotie mw. drs. P.A.M. Wingbermühle (FSW) 'Cognition and emotion in adults with Noonan syndrome: A neuropsychological perspective'.

14 FEBRUARI 2013, 15.45 UUR: oratie dhr. prof. dr. G.J.C. Veenstra (FNWI) 'Klein begin, grootse ontwikkeling'.

15 FEBRUARI 2013, 13.00 UUR: promotie mw. drs. R. van Swigchem (UMC St Radboud) 'Control of complex gait. The adaptability of gait in chronic stroke and the effects of functional electrical stimulation'.

15 FEBRUARI 2013, 15.45 UUR: oratie dhr. prof. dr. J. Spijker (FSW) 'Chronisch depressief in nieuw perspectief'.

18 FEBRUARI 2013, 13.30 UUR: promotie dhr. S.J. Lusher (FNWI) 'Molecular basis for ligand-mediated partial agonism in the progesterone receptor: Implications for drug design & discovery'.

19 FEBRUARI 2013, 10.30 UUR: promotie mw. R.M. Nada (UMC St Radboud) '3D evaluation of tooth-borne and bone-borne surgically assisted rapid maxillary expansion'.

20 FEBRUARI 2013, 10.30 UUR: promotie dhr. F. E.P. Mundhofir (UMC St Radboud) 'Genetic-diagnostic survey in

intellectually disabled individuals from institutes and special schools in Java, Indonesia'.

21 FEBRUARI 2013, 13.30 UUR: promotie dhr. drs. R.C.J. Hermans (FSW) 'Give me a brake: The impact of the presence of others on food intake'.

PROMOTIE 7 FEBRUARI, 15.30 UUR: DHR. DRS. MARCO VERSCHOOR 'THE QUEST FOR THE LEGITIMACY OF THE PEOPLE: A SOCIAL CONTRACT APPROACH'.

Wat heb je onderzocht?

"Ik heb me gebogen over een paradox uit de politieke filosofie: de afbakening van het volk. In een democratie zijn wetten pas geldig als – een afvaardiging van – het volk ermee instemt. Echter: hoe bepalen we wie tot dat volk behoren? Dat moet eigenlijk eerst democratisch vastgesteld worden. Maar welke groep stemt daarover? Die moet gekozen worden, door een groep, die ... Zo kom je terecht in een oneindige cirkel."

Dat klinkt heel theoretisch.

"Het denkspelletje wordt concreet als je kijkt naar migratie. Staten stellen dat zij het recht hebben om eenzijdig te bepalen of immigranten worden toegelaten. Is dat wel juist? Ik kwam tot de volgende denkwijze. In een democratie is dwang (via wetgeving) legitiem als alle mensen die daaraan worden onderworpen ermee in kunnen stemmen. De dwang die uitgaat van migratiewetgeving is op alle mensen van toepassing die mogelijk naar ons land zouden kunnen verhuizen. Dat zijn alle mensen op aarde. Mijn conclusie is daarom dat we op mondiaal niveau instituties in het leven moeten roepen om migratiewetgeving te ontwikkelen."

21 FEBRUARI 2013, 15.30 UUR: promotie mw. drs. M.K. Dees (UMC St Radboud) 'When suffering becomes unbearable Perspectives of Dutch patients, close relatives and attending physicians in a request for euthanasia'.

22 FEBRUARI 2013, 10.30 UUR: promotie mw. drs. M.J. Witteman (FSW) 'Lexical processing of foreign-accented speech: rapid and flexible adaptation'.

22 FEBRUARI 2013, 13.00 UUR: promotie dhr. drs. M.C. van der Wel (UMC St Radboud) 'Hypertension management in primary care: could less mean more?'.

22 FEBRUARI 2013, 15.45 UUR: oratie dhr. prof. dr. A. Lagendijk (FSW) 'From "spaces of hope" to "network of hope". How global connectedness gives rise to grassroots economies and new foundations of local wealth creation'.

25 FEBRUARI 2013, 10.30 UUR: promotie dhr. M.A. Akhukov (FNWI) 'Structure and magnetism of defected carbon materials'.

25 FEBRUARI 2013, 15.30 UUR: promotie mw. drs. W. Ji (UMC St Radboud) 'Bioactive electrospun scaffoldo for bone tissue engineering'.

26 FEBRUARI 2013, 13.30 UUR: promotie dhr. C. Pinto (FNWI) 'The composition of the interstellar medium in the galaxy as seen through X-rays'.

26 FEBRUARI 2013, 15.30 UUR: promotie dhr. drs. W.R. Scholte (FSW) 'Personality Assessment in Inpatient Psychotherapy. The predictive validity of personality inventories for psychotherapy outcome and therapy-disruptive behaviors'.

27 FEBRUARI 2013, 10.30 UUR: promotie mw. drs. N. Hoogenboom (FSW) 'Neuronal communication in the synchronized brain. Investigating the functional role of visually-induced gamma-band activity: lessons from meg'.

28 FEBRUARI 2013, 15.00 UUR: (Concertgebouw De Vereniging) dubbeloratie mw. prof. dr. M.M. Rovers en dhr. prof. dr. H.G. Gooszen (beiden UMC St Radboud) 'Het mes dat bindt. De OK als Academische Afdeling & Evidence-Based Surgery'.

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op: www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:*

- **Directeur Personeelsvereniging Radboud** (0,6 fte), externe vacature
Personeelsvereniging Radboud
- **Secretaresse Juridische Zaken** (0,6-0,8 fte), interne vacature
Bestuurlijke & Juridische Zaken

* Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

BLINDDATE

EEN STUDIO, EEN FOTOGRAAF, EEN INTERVIEWER EN... EEN GESPREK. TWEE MENSEN WETEN NIET MET WIE ZE GAAN PRATEN EN GAAN HET AVONTUUR AAN.

Tekst: Bregje Cobussen / Foto: Erik van 't Hullenaar

Studentenvakbond AKKU en studentenfractie AKKUraatd maken zich zorgen om de verkeerssituatie bij de rotonde op de kruising Heyendaalseweg/ Erasmuslaan. Die is gevaarlijk en daar moet iets aan gebeuren, schreven ze in een brief aan wet- houder mobiliteit Henk Beerten. Vox nodigde Naomi Geelen, secretaris van AKKU, en Noël Vergunst, fractievoorzitter van GroenLinks Nijmegen en coördinator Ondersteuning van de Onderwijsuitvoering aan de uni- versiteit, uit voor een 'blind date'.

Naomi, wat is er volgens jullie mis met die rotonde?

Naomi: "Hij is gevaarlijk. Het fietspad naast de Heyendaalseweg loopt naar beneden, waardoor fietsers –

meestal studenten met haast, omdat ze laat zijn voor college – met een rotvaart op die rotonde af racen. Ze schieten, vanachter de bomenrij tussen fietspad en wegdek, recht- door de rotonde over, terwijl op dat punt tientallen keren per dag de overvolle Heyendaalshuttle rechtsaf de Erasmuslaan indraait. Dat gaat geheid een keer fout." **Noël:** "Onzin. Het is een prima rotonde, juist omdat je wordt gedwongen er heel goed uit te kijken. Fietsers, automobilisten, buschauffeurs: ze zijn allemaal extra voorzichtig op die plek, kijken goed naar elkaar en houden rekening met elkaar." **Naomi:** "Omdat het zo onveilig is! Het is wachten op het eerste zware ongeluk. Ik ben er ook eens bijna onder een bus gekomen." **Noël:** "Bijna, maar niet helemaal." **Naomi:** "Omdat ik net op tijd van

m'n fiets kon springen." **Noël:** "Ik geloof niet dat er al ooit écht een ongeluk is gebeurd. En die rotonde ligt er al jaren." **Naomi:** "Moeten we dan wachten totdat het écht een keer mis gaat? Lijkt me niet." **Noël, jij vindt de verkeerssituatie op dat punt goed zoals 'ie is?** **Noël:** "De rotonde is prima. Ik vind wel dat er wat maatregelen genomen kunnen worden om de situatie daar omheen wat overzichtelijker te maken. Daar denkt de gemeente nu over na. Een mogelijkheid is het ver- hogen van het fietspad. Dan gaan fietsers op dat punt minder hard én ze zijn beter zichtbaar." **Naomi:** "Ik denk dat het beter is om de bus- baan te verplaatsen. Die moet vanaf station Heyendaal rechts van het fietspad liggen." **Noël:** "Dat is niet zo eenvoudig. Dat had dan moeten

gebeuren toen het 'rondje campus' werd aangelegd. Daar is het nu te laat voor. Dat kan pas weer als de tramlijn wordt aangelegd." *Het is toch nog helemaal niet zeker dat die er komt?* **Noël:** "De gemeente is hard aan het sparen voor die tram. We hopen dat 'ie er over een jaar of zes tot acht is." **Naomi:** "De gemeente zou er nu stoplichten neer kunnen zetten." **Noël:** "Nee, dat werkt averechts. Een verkeerslicht zorgt ervoor dat je moet wachten waar je eigenlijk door wilt rijden. De studenten hebben het einddoel al in zicht, die gaan geheid door rood fietsen. Terwijl automobi- listen en buschauffeurs dan niet langer op ze letten, omdat ze blind varen op dat verkeerslicht. Dát levert pas gevaar op."